XXXVI. ÉVFOLYAM, 38. SZÁM Ára: 2,80 Ft 1980. SZEPTEMBER 18.

Tót Gyula rajza

ESTI MESE

Jogdíj összege	Adóalap	%	Jöv. adó.	Közalhozz.	%	Kez. költs.	Alaptart.	Összesen
4.-	2.-							

Név, cím, átutalás módja — Jogcím

Négy forint

Hasonlóan szerény összegről emlékezetem szerint csak Móricz Zsigmond írt: hét krajcárról; de az én négy forintom az ő hét krajcára mellett egy fityinget sem ér, nehogy valaki is összevesse vele. Nemhogy szívszorítóan nem szép az én négy forintom története – legfeljebb egy fejcsóválásra érdemes a tartalma.

Értesítést kaptam illetékes hivataltól, hogy egyik fővárosi színházunk átutalt számomra írói honáriumképpen négy forintot, melyet ők továbbutaltak részemre illetékes OTP-fiókba, ahol is rendelkezésemre áll az összeg. A négy forint két előadás után járó írói honorárium, nem azért teszem szóvá, nem keveslem: sokan mások is szerepeltek műveikkel abban a műsorban, szét kellett osztani a pénzt az írók között, nem kétlem, hogy igazságosan és megérdemelten járt nekem a két előadás után négy forint. Azért teszem szóvá, mert ebben az évben már kaptam egy értesítést kilenc forintról – akkor megszaladt nekem – és egyszer hat forintról – nem kivételes esetről van tehát szó, hogy ilyen kis összeg ilyen nagy utat tesz meg: kiutalják, bevételezik, adóztatják, postázzók, nyugtázzák, értesítik, elkönyvelik, iktatják, szignálják, ellenjegyzik, majd egy revizor átszámolja, hét adminisztrátornak kilóg a belégje, számítógépek kattognak és forr a világ bús tengere óh magyar!

Nem először tettük már szóvá ezt az abszurd pénzügyi manőverezést, amikor magánszemélyek, hivatalok és nagyvállalatok küldözgetnek egymásnak negyven fillértől négy forintig terjedő elszámolásokat. Ám a pénzügyi tisztviselőknek **nincsen joguk** ahhoz, hogy elbírálják: marhaság-e átutalni egy forint öt fillért a Nemzeti Banknak, ha egyszer ennyi jár oda vissza. Mit lehet tenni?

Mondok egy tippet: törvényrendelettel mondjuk ki, hogy olyan összegeket, melyeknek a postaköltsége várhatóan meghaladja az átutalásra kerülő összeg nagyságát, sehol ne legyen szükséges számfejteni, utalni; ezek az összegek egy malacperselybe kerülnek minden pénzügyi osztályon, amelyek karácsony előtt feltöretnek és a pénz elküldetik a fóti gyermekvárosnak, játékvásárlásra. Páncélszekrény legyek, ha nem jön össze százezer forint évről évre a drágán adminisztrált hét krajcárokból.

Azt a százezret pedig már érdemes lesz bekönyvelni a gyermekváros pénzügyi osztályán.

Somogyi Pál

Nagy dolog

Nem egészen értem. Panaszkodik egy hevesi asszony a Népszabadságban. Két hetet töltött Budapesten, a Szabadság-hegyen, a vasas szakszervezet nyugdíjas üdülőjében. Ez idáig még nem ok a panaszra. Egy hűvösebb délután kisebb városnézésre indultak. Sétájuk közben elvetődtek a Várba, megnézték a Mátyás templomot és a Halászbástyát. Nem voltam velük, de bizonyára pazarnak tetszett a kilátás.

Magára vessen, akinek ennyi sok szép után még hiányérzete támad! Mert így esett ezúttal. A panaszos és három más üdülőtárs látogatásával a közeli Hilton szállót is megtisztelte. Gondolták: látták a tévében, megnézik a valóságban. Csakhogy a valóság merőben más volt. Nos, egyhamar rádöbbentek, nemcsak a délután, a fogadtatás is hűvös. Egy jólfésült, ám rosszkedvű úr mindjárt a hallban az iránt érdeklődött, vajon kit keresnek. Mondták, senkit, csak hát a szálloda minden látogatót oly nagyon szívesen invitált, ott, akkor a televízióban. És ők úgy gondolták, ezen a hűvös délutánon... Mondták, hiába. Sorsuk a szégyenteljes kitoloncolás lett. És hogy ez milyen kellemetlen!

Nem értem. Úgy lehet, kizárólag magyarul magyarázták. Úgy lehet, dollárjaikat az üdülőben felejtették. Úgy lehet, gyermekkorukban az asztal körül kergették őket, ha a Hiltont belülről nem láthatták. Különben is, piti kis bosszúság az egész. Ahhoz képest, hogy a nemzetközi helyzet... Ahhoz képest, hogy hűvösek a nyarak, ahhoz képest, hogy aznap is milyen hideg járta. És ahhoz képest: mekkora méreget okoztak annak a disztingvált, jólfésült úrnak. Ő bezzeg nem panaszkodik! Róla példát vehetnének! Persze csak dollárért, azt is.

Münz András

Víz, víz...

Mennyi bajt csinál a víz... A Körösök körül tanyákat, termőföldeket temetett el az ár. Pécsett egy eltört vezetékből feltört forró víz pusztított. Nagykanizsán tömegeket tett beteggé a szennyezett ivóvíz. Budán a Balázs-vendéglő porig égéséhez az is hozzájárult, hogy a tűzcsapok szárazak voltak, ötszáz méterről kellett odavezetni a vizet. Lám, mennyire nem volt bolondság, hogy hajdanán, még az én gyermekkoromban is éjszakánként végigment a falun a bakter, s bekiabált minden házba: tűzre, vízre vigyázzatok! Mert ugyan honnan tudnák az ivóvíz-vezetékek és tűzcsapok felelősei, hogy vigyázni kell, ha nincs aki a fülükbe harsogja ezt állandóan?

És mi történik a nem vigyázókkal? Például a nagykanizsai szennyeződés felelőseivel? Természetesen keresik őket. Tetszenek ismerni azt a játékot, amikor a társaság egyik tagja bekötött szemmel keres egy kijelölt tárgyat? Ha közelít hozzá, a többiek azt kiáltják: tűz, tűz – ha távolodik tőle, akkor azt, hogy víz, víz... Említett felelősök felkutatása, érzésem szerint, szintén bekötött szemmel folyik és a jelenlegi helyzet víz, víz...

Azért tudunk mi vigyázni is a vízre. Távfűtött lakásban élők tudják, hogy a meleg víz minden nyáron kiveszi évi rendes szabadságát. Ezt úgy hívják, hogy a távvezetékek karbantartása és a kiszabott idő két teljes hét. A korábbi években ebből egy-két napot mindig lecsíptek a karbantartók, s annyival korábban csordult a melegvíz. Ám nem így az idén. Az utolsó, a tizennegyedik napon, 23 óra 59 perckor még mindig jeges ár zubogott a melegcsapból. Hihettem volna, hogy még az utolsó pillanatban, éjszakai nyugalmukat is feláldozva szorgoskodnak a karbantartók. Ám tudtam, hogy nem így van, többször is bebizonyosodott már, hogy nem kell ehhez ennyi idő. Másról lehetett szó: takarékoskodásról. Mert ugyebár a távvezeték felfűtéséhez rengeteg energia kell! Igen ám, de ha a csapból csak hideg víz jön, azt mosófazékban kell megmelegíteni, gázon, vagy villanytűzhelyen, amihez megint csak energiát kell fogyasztanunk.

Akkor hát hol a takarékosság? Hol a logika az egészben? Keresem, keresgélem, de egyelőre, úgy érzem, hogy víz, víz...

Radványi Barna

Kritika

A föntivel azonos című folyóirat legutóbbi számának utolsó – negyvenedik – oldalán olvasom, hogy a „Nyitott könyv" című tévésorozat záróadásán a műsor két gazdája „némi büszkeséggel emlékezett a megtett út hosszára, közben pedig szerényen **elzárkózott attól, hogy kiderítse: ez az út hová vezetett".** Két bekezdéssel alább a Kritika kritikusa így folytatja: „Nyugodtan eltekinthetünk a Nyitott könyv tíz évének általános bírálatától, ha egyszer **ezt a feladatot elvégezte már az említett... adás."** Vagyis: a műsor gazdái – érthetően – elzárkóztak a saját műsoruk kritikája elől; a kritikus pedig, miután ezt megállapította, váratlan fordulattal önmagát is fölmenti a feladat alól.

E tény annál sajnálatosabb, mert a folyóirat említett számának ez az utolsó – negyvenedik – oldala volna hivatva a lap címét gyakorlatilag képviselni. Az előző harminckilenc oldal ugyanis – három nekrológtól eltekintve – Herman Ottónak Kossuth-hoz intézett episztoláit, Hatvani Lajos levelezését, Babits és Oláh Gábor levelezését, Cserépfalvi Imrének József Attiláról szóló emlékezéseit, Radnóti első publikációit és Veres Péternek Sárközi Györgyhöz írott levelét tartalmazza.

Távol álljon tőlem a Kritika kritikája. Ilyesmi már csak azért sem volna indokolt, mert az említett cikkek, dokumentumok kivétel nélkül érdekesek, izgalmasak, sok mindent megvilágítanak nemzeti múltunkból. Csupán azt sajnálom, hogy mindezt az **irodalomtörténeti** anyagot annak az – impresszuma szerint **művelődéspolitikai és kritikai** – folyóiratnak kell megjelentetnie (megfelelő egyéb fórum híján), mely eredetileg egyéb létfontosságú tevékenységre vállalkozott.

Azt hiszem, ami irodalmunknak és művészetünknek nagyon is jót tenne, ha a negyven közül legalább egyetlen oldalon velük foglalkoznának a kritikusok az e célra létesített újságban. Mindaddig, amíg a múlt érdekesebb relikviáinak közzétételét nem vállalja [illegible] valamilyen másik sajtótermék.

Mely aztán remélhetőleg nem – hm – zeneműveket jelen[illegible] meg a negyven közül harminckilenc lapon.

Timár Györ[illegible]

– Tegyen igazságot a vajda, hogy majd kié lesz a Marx téri aluljáró!

RODIN SZOBRA UTÁN

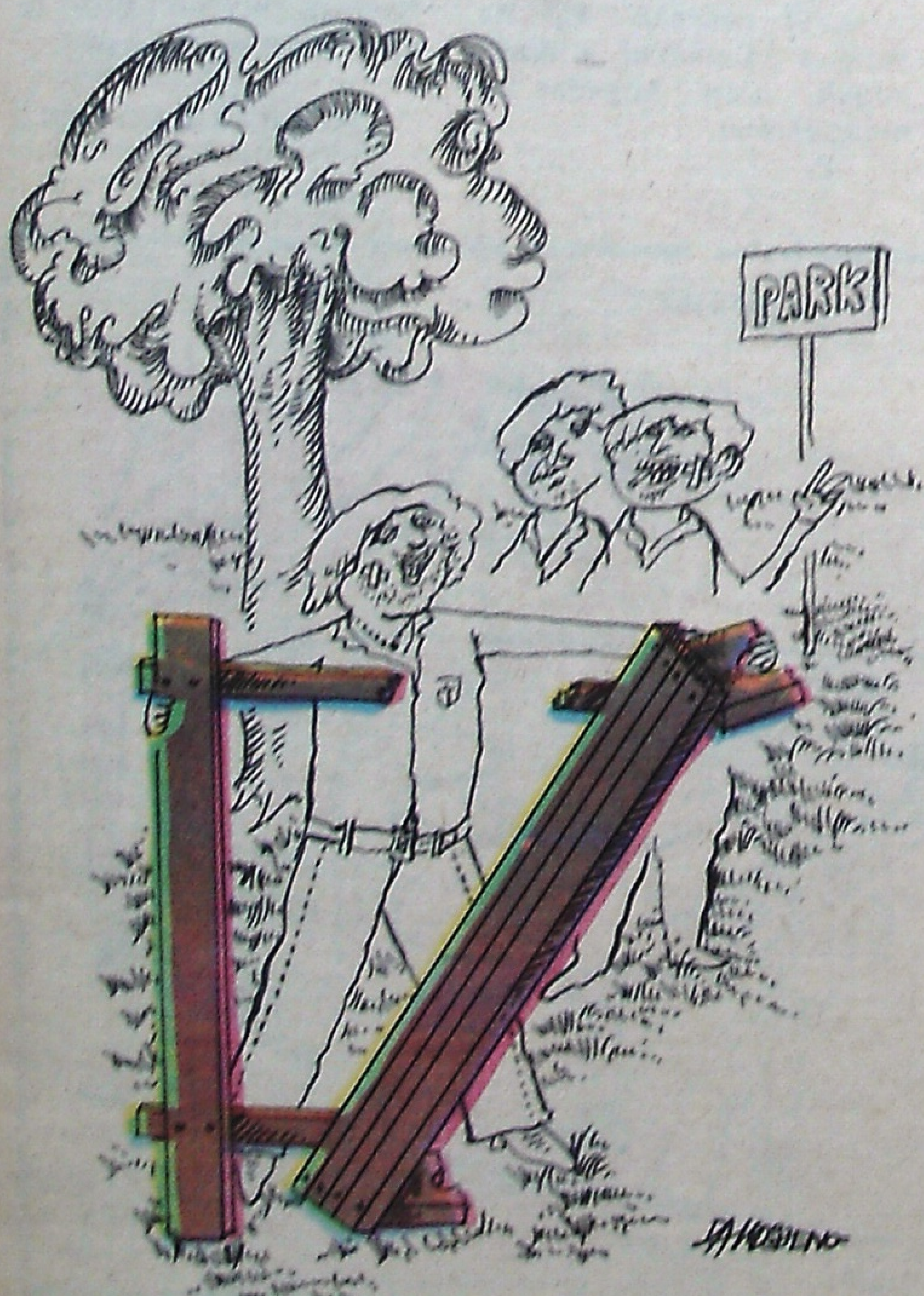

– Sajnálom, az a tankönyv még nem jelent meg. Ajánlhatok helyette egy új Péhowardot...

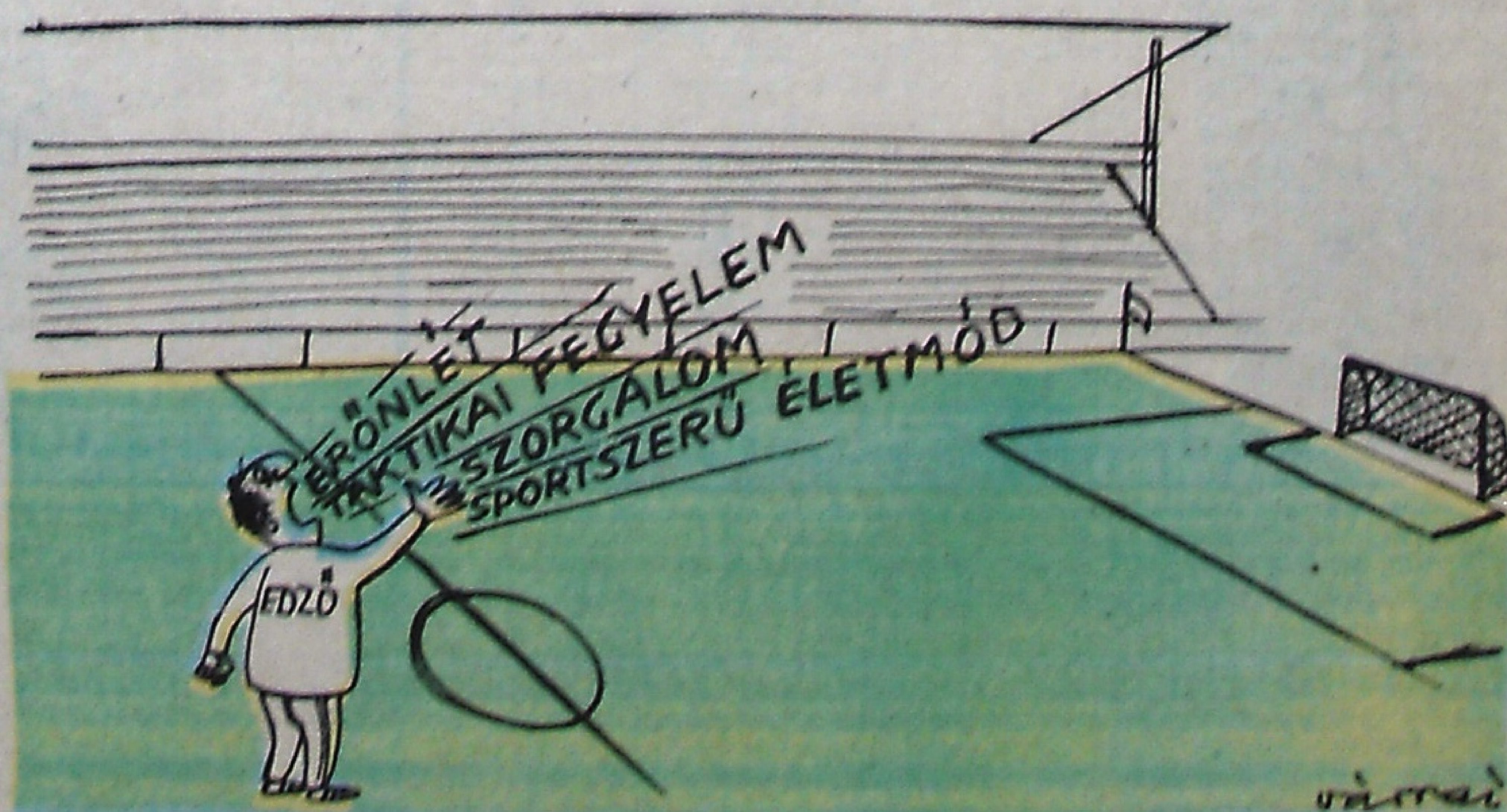
CSEMPÉSZÓRA

EXPANDER

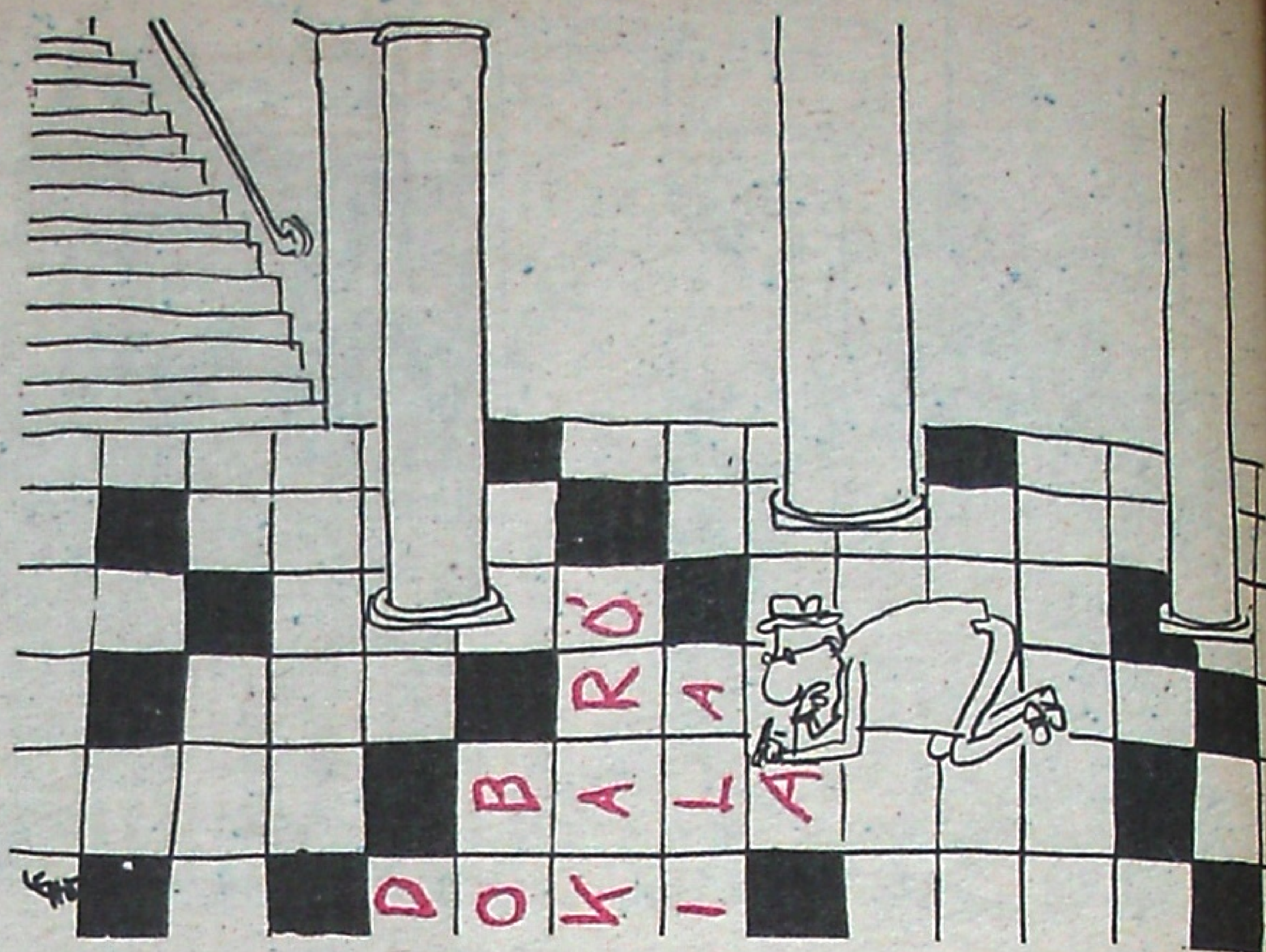
PUSZTÁBA KIÁLTOTT SZÓ

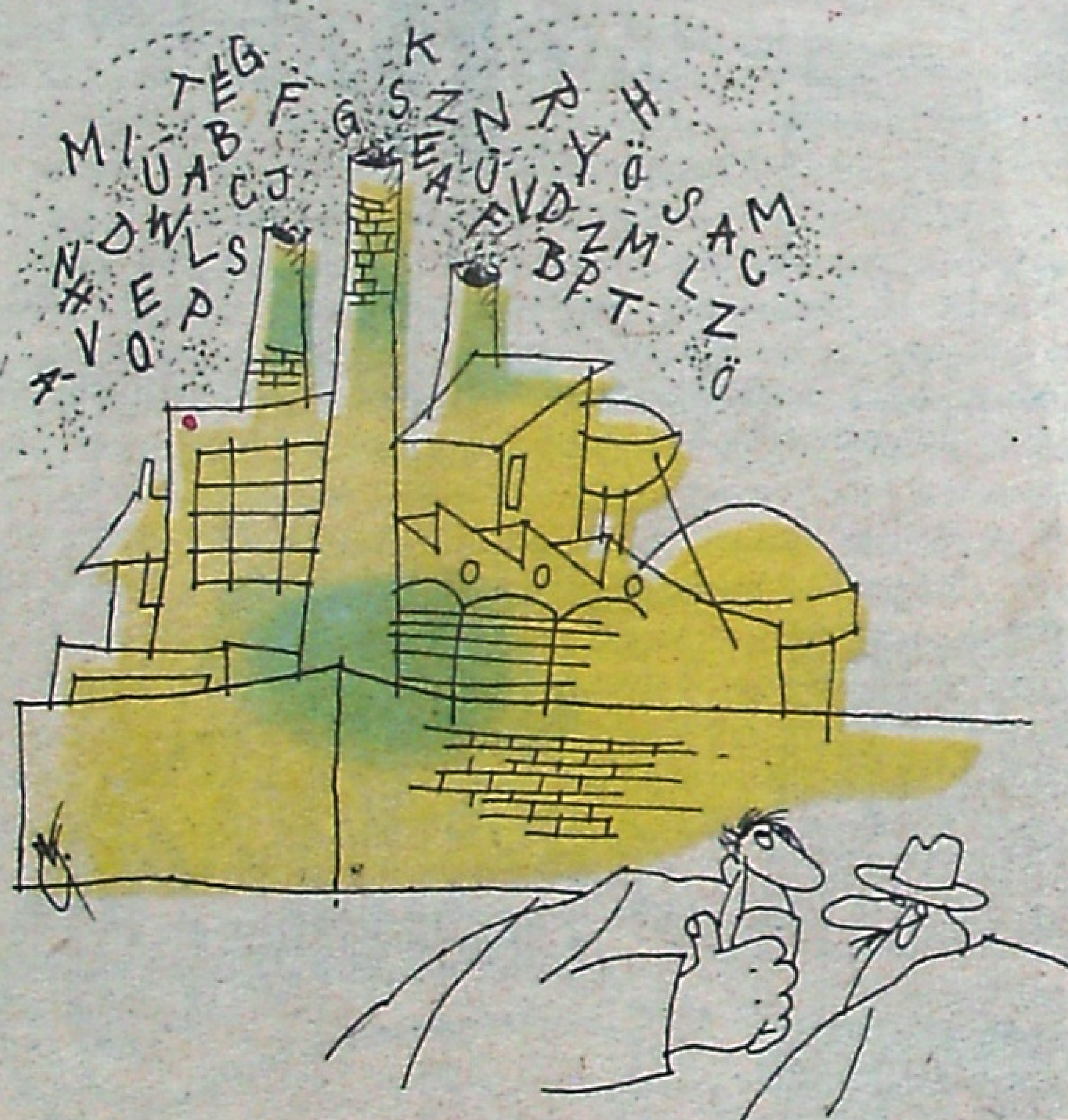

– Nagy kár érted, öregem, hogy aprópénzre váltottad a tehetségedet!

SZENVEDÉLY

BIZTOS JEL

– Termelési tanácskozást tartanak ...

SZILÁNKOK

ZSOKÉFELVÉTEL

— De uram, ön nyolcvan kilós, duplája a súlyhatárnak!

— De én egyszerre két zsoké szeretnék lenni!

TALÁLT GYEREK

A talált gyerek az, aki soha nem bánik rosszul az édesanyjával.

IDEGESKEDÉS

— Én kellemes, nyugodt, szóval ideális körülmények között szeretek idegeskedni.

TAKARÉKOSSÁG

Beállt a vonatra mozgóbüfésnek, csakhogy ne kelljen jegyet váltania.

PESSZIMIZMUS I.

— Azért nem találom meg az igazit, mert az illető a metró mozgólépcsőjén mindig az ellenkező irányban halad.

PESSZIMIZMUS II.

Lehet, hogy a történelem megismétli önmagát, de általában a rossz korszakokat ismétli meg.

ÁRVASÁG

— Nagyon korán egyedül maradtam. Ugyanis a szüleim reggel fél hatra jártak dolgozni.

ŐSZINTESÉG

— Jól néznék ki, ha csak a munkával eltöltött napok után kapnám a nyugdíjamat.

GYÁVASÁG

Vészesen süllyedt a hajó, a kapitány felkiáltott:

— Először a kapitányok meneküljenek!

GYENGE FILM

Késve érkeztem a moziba. De nem eléggé ...

AZONOS NÉZET

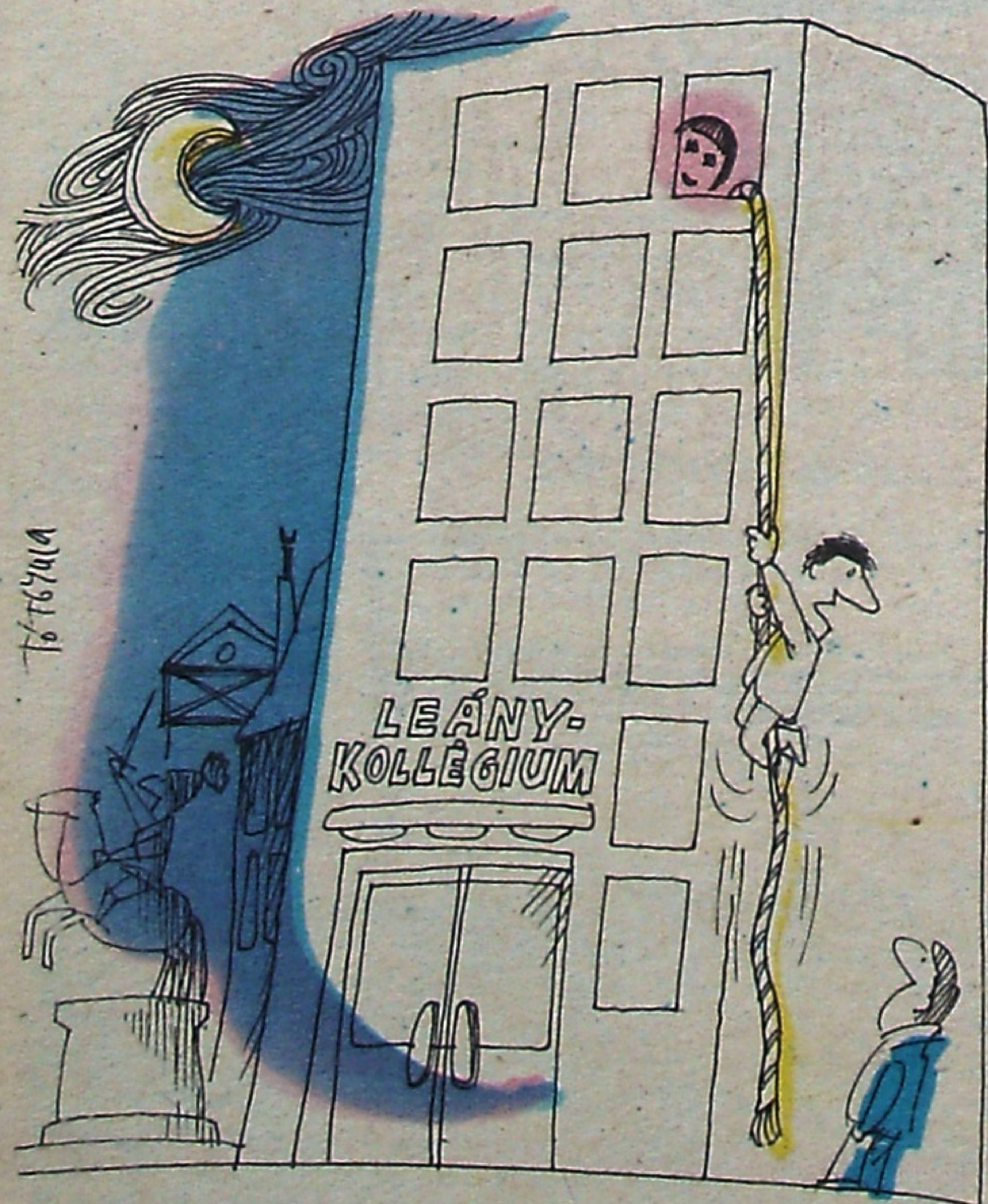
— Úgy látom, nekünk mindenben teljesen azonos a nézetünk.

— Na, szép kis ember lehet maga!

SZÜLŐI VÁGY

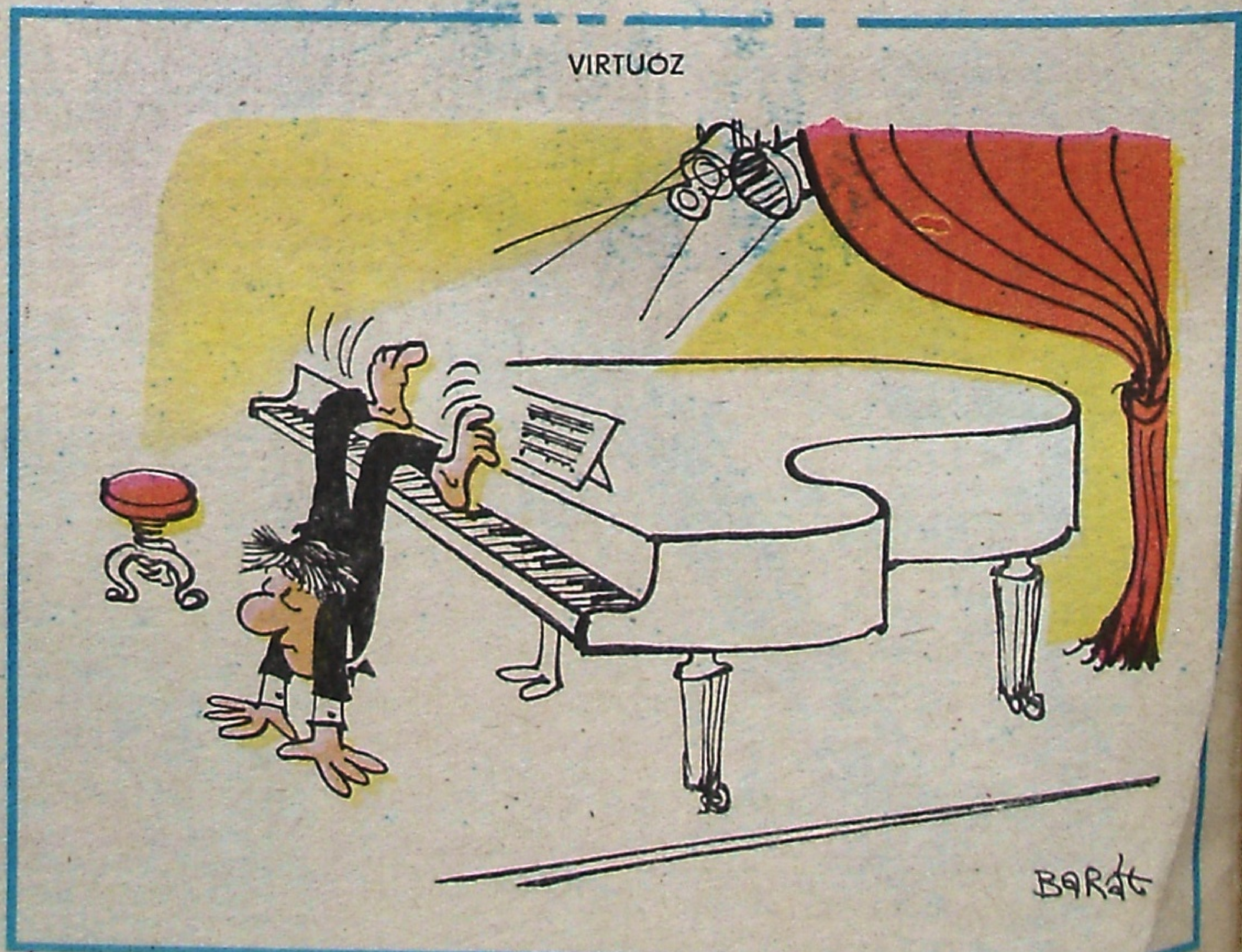
— Azt akarom, hogy a fiamnak különb élete legyen, mint az ő fiának.

Galambos Szilveszter

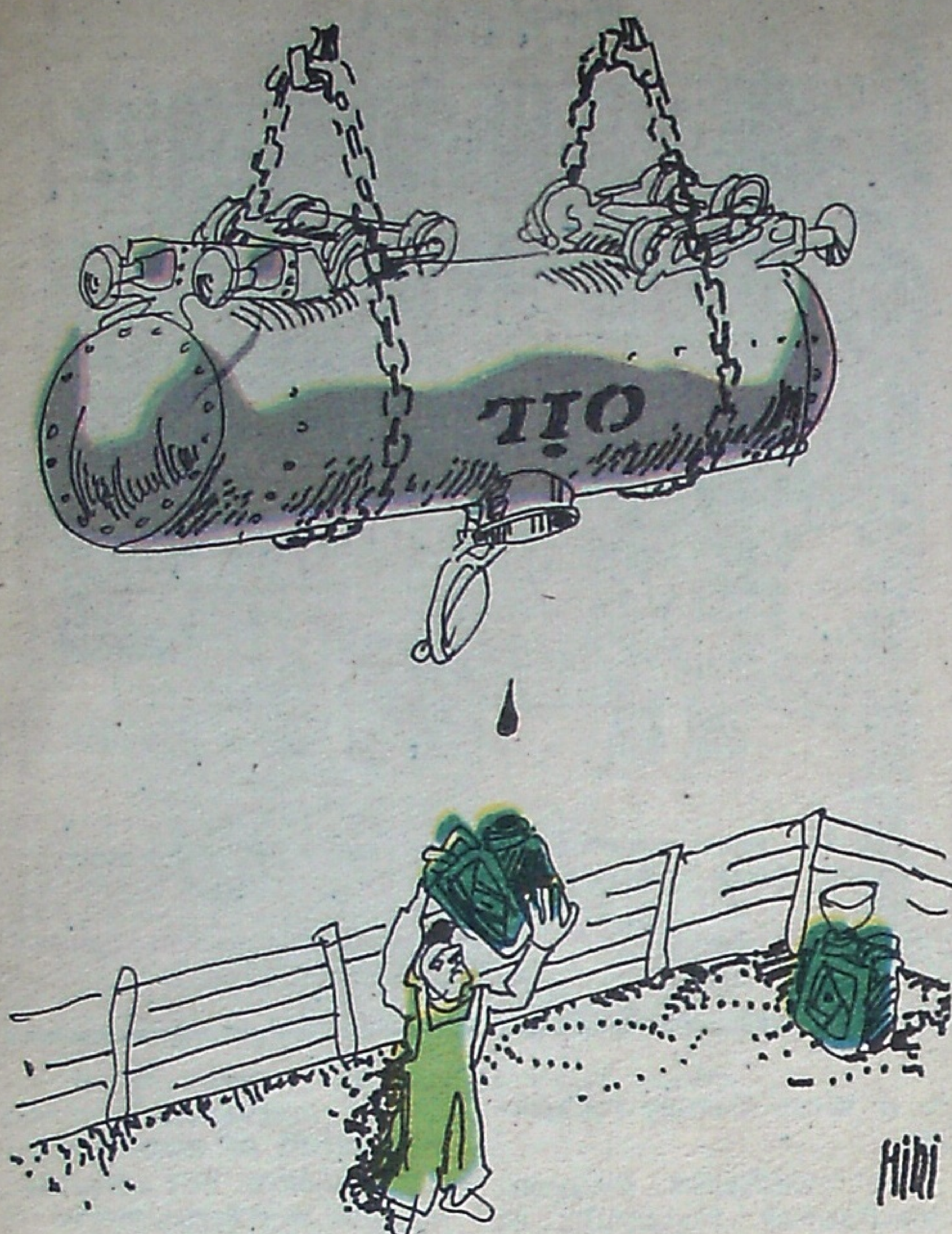

– Én így veszek részt az edzett ifjúságért mozgalomban ...

VIRTUÓZ

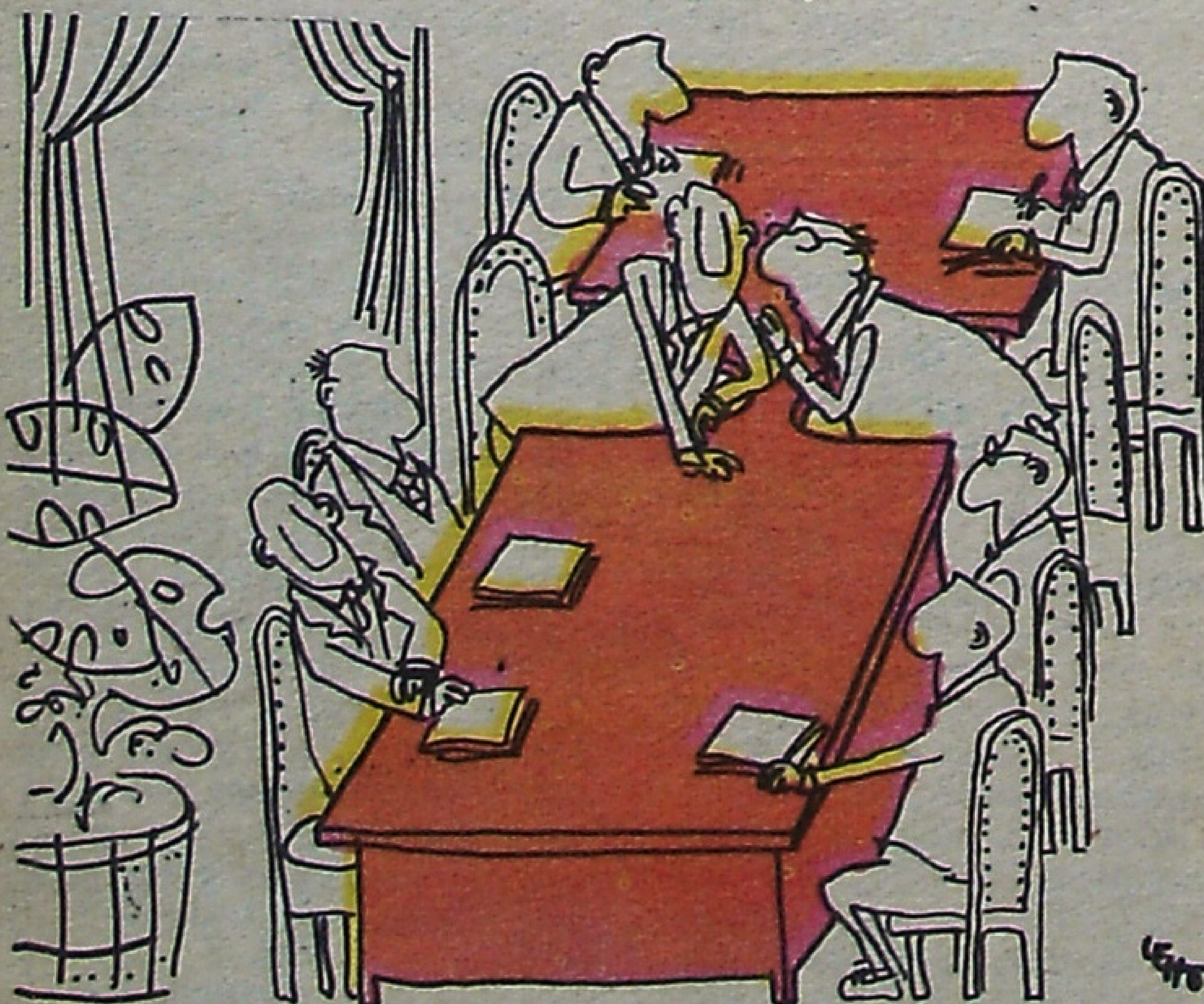
AZ UTOLSÓ CSEPP

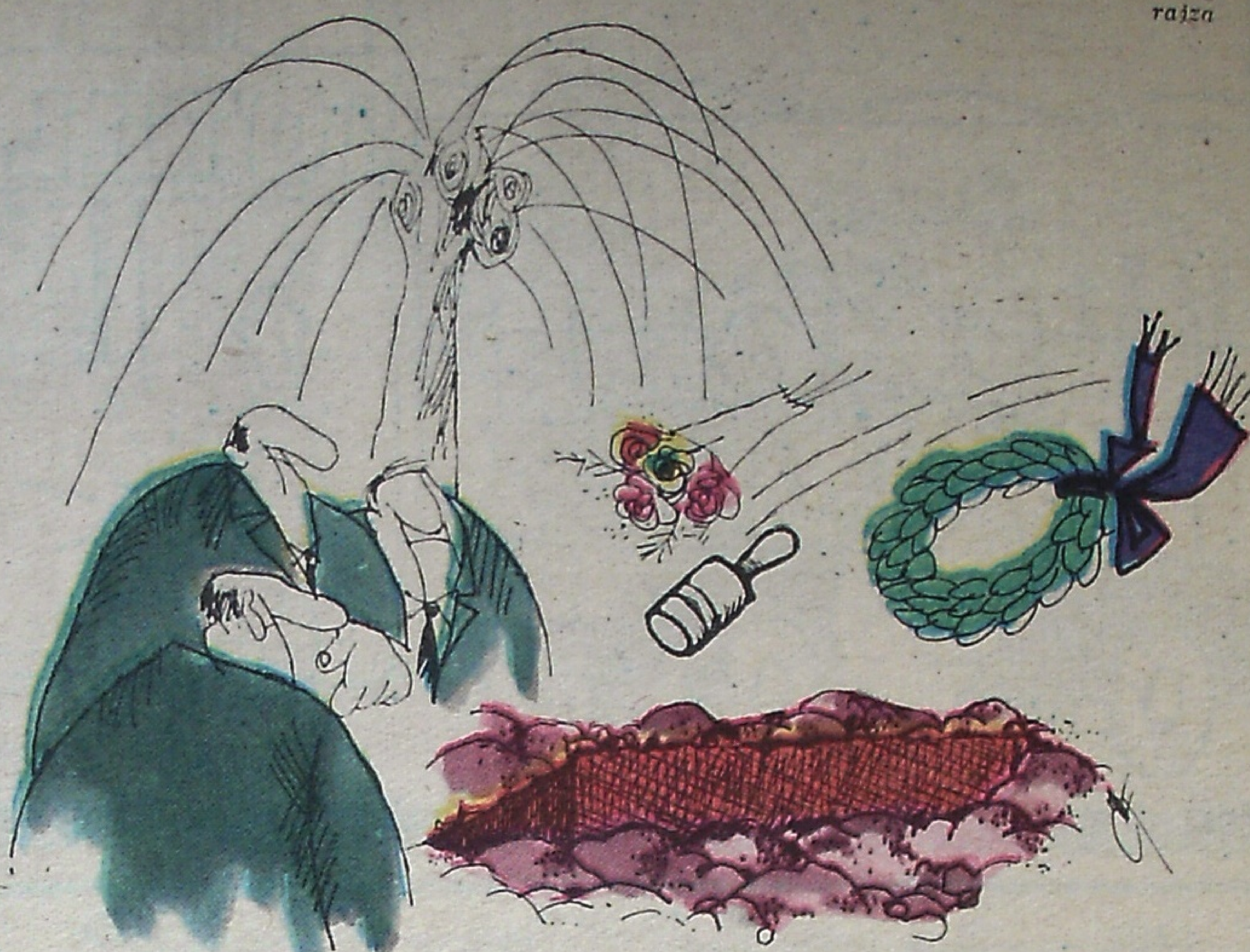

BESZÉLŐN

BIZALMAS MEGBESZÉLÉS

A TERRORISTA TEMETÉSE

Félkész előadás

Beindult a színházi idény, s bizonyára nagy sikerre tarthat számot a *„90 millió forintos beruházás”* című, mai történetet elbeszélő előadás a Vadonatúj Színházban. A bemutató légköréről csak annyit, hogy kellően jeges volt, mert a protokoll szabályai szerint a meghívott vendégeket orrvérzésig itatták mindenféle jeges itallal, meg más nyalánkságokkal is. De hát ez már minden új átadása, bevezetése, bemutatása előtt szokás, ezért nézzük inkább magát az előadást.

Az egész azzal kezdődött, hogy a nézőknek a földre kellett ülniük, mert a Színházi Székeket Beruházó és Bevonatoló Vállalat egyeztetési hiba folytán kiselejtezett autóbuszok üléseit vonatolta be nyáron a pihenésre és kempingezésre kiválóan alkalmas dunapilinci roncstelepen. Aztán az egész folytatódott azzal, hogy nem ment szét a függöny, mert a Függöny Felszerelő Vállalat jogi vitába bonyolódott a Karnis és Párkányzat Csiszoló Vállalattal, melynek bírósági orvoslása csak a színházi idény befejezése után várható.

Egyébként a zavaros színpadkép kísértetiesen hasonlított a körmendi kórházra, ahol feldúlt orvosok szaladgálnak, mert operálni szeretnének, de hiába markolják meg a szikét, mivel a gyorsan átadott, ünnepélyesen felavatott kórház nem működik, vagyis se beteg, se műtő, se csipesz, se cérna, se gyomorvarrógép. A zavaros színpadkép külön erénye azonban, hogy kuszaságában nemcsak a körmendi kórházra hasonlított, hanem egy sereg más átadott létesítményre is. Így nem csoda, hogy a háromfelvonásos darab mindvégig a jellemek kibontakozásánál álldogált, és se konfliktus, se tetőpont, se epilógus nem volt benne, mert szervezési hiba folytán a szereplők az első felvonást sem bírták befejezni.

A „90 millió forintos beruházás” című mai magyar dráma említésre érdemes értéke még, hogy akadt benne más fejetlenség is. Az előadás huszonhatodik percében például berohant a színpadra a kellékes, és sztentori hangon felüvöltött:

— Nem tudom, hogy hol a fejem . . .!

És, mintha tényleg nem lett volna neki, mert a Kosztümvarró Vállalat csak két hónap késéssel tud eleget tenni a szerződésben vállalt jelmezek leszállításának, jóllehet a megrendelő és a szállító között kirobbant vitában a kellékes feje is eltűnt valahol. Így a színészek meztelenül takargatták egymást a színpadon, de ebből, sajnos, alig látszott valami, mert a Világítóberendezéseket Beszerelő Vállalat nem érezte magáénak a Vadonatúj Színház sorsát, igazgatói-rendezői koncepcióit és társadalmi-politikai elkötelezettségét, vagyis világosságnézetileg pácban hagyta a „90 millió forintos beruházás” című új magyar drámát.

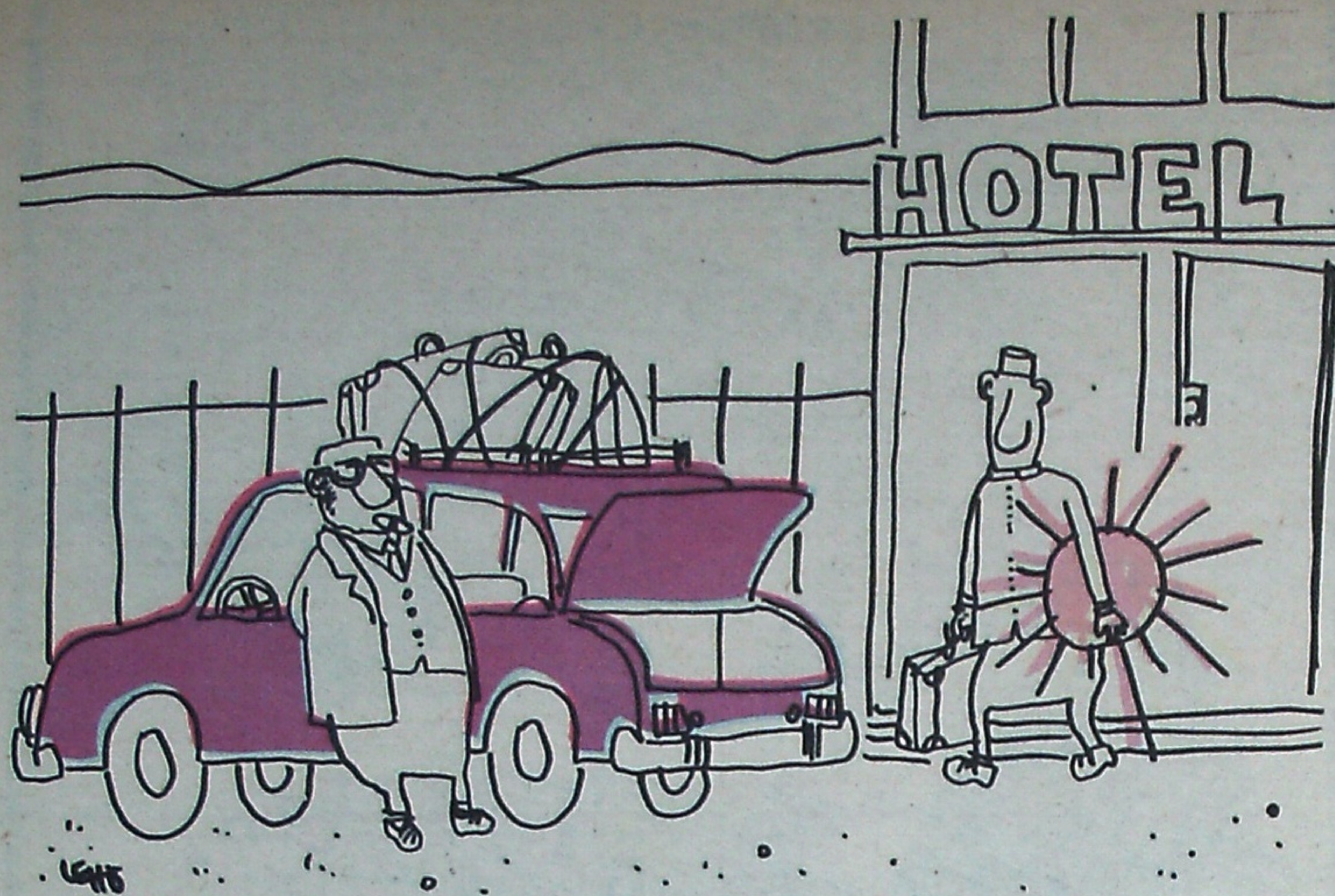
Ezért magától értetődik, hogy az előadás alatt a súgó nem súgott, mert a Súgólyuk Készítő Ktsz nem érezte magáénak a határidőt és nem fúrt időre lyukat a súgóállásba; az ügyelő nem ügyelt, mert az Ügyeletes Helyiségeket Bekötő Vállalat nem volt kellően érdekelve a premierben és nem kötött be; a díszletező pedig alig-alig díszletezett, mert az Országos Díszletkészítő Vállalat a bemutatóig csak két olyan hokedlit tudott leszállítani, amelyekre országos viszonylatban egy átadási ünnepségen se volt szükség.

Így csak az igazgató tépte a főrendező haját, mert azt, szerencsére, a Fodrász Szövetkezet határidőre el tudta készíteni.

Végezetül megállapítható, hogy a félig befejezetlen előadás senkinek sem tetszett, de annyira valósághű, annyira az életből merített volt, hogy az ősbemutató után a közreműködők egy kosár kitüntetést kaptak a felsőbb szervektől. E kitüntetések is méltóképpen jelzik, hogy a mai magyar színház nincs válságban, ha csalafinta áttételek és érthetetlen szimbólumok nélkül tükrözi a mai magyar huzavonát, a több emeletes cikit.

Tormai László

IDÉNYZÁRÁS

FRONTÁTVONULÁS

– Ne gyere nekem a fejfájásoddal, fiam, mikor most törtem össze a kocsit!

TRINYÓ

A rangadó 0:0-ás döntetlent hozott. A játék színvonala nem csapkodta az egeket. A retardált óvodások és a szociális otthon második csapatának mérkőzése még tűzrőlpattant fociparádé lett volna ehhez a meccshez képest. A szurkolók serege még elvétve sem vagdalta magát a földhöz örömében. Mind a négyen kijelentették, hogy átkozottak legyenek, ha még egyszer beteszik a lábukat a pályára, és hogy szombat délutánonként ezentúl inkább önkéntes véradásra járnak, ami mégiscsak szórakoztatóbb.

A klub elnöke átlátta, hogy ez így nem mehet tovább. Tehát összevonta a két csapatot és a játékosok felét elbocsátotta. Az intézkedés elhamarkodottnak bizonyult. Az újjászervezett együttes a következő fordulóban 24:0-ra kikapott a Béna FC oldboy csapatától, holott azok csak hét emberrel és tizenegy lábbal álltak ki a mérkőzésre. A játék színvonala most sem szökött felhős magasságokba. A nemzetközi szövetség kiküldött megfigyelője objektív méréseket végzett a mérkőzés során, majd álmélkodva jelentette ki, hogy ez megdönthetetlen világrekord, ennél rosszabbul már nem is lehetséges futballozni. A szurkolók széles táborát ez nem vigasztalta. Mind a ketten zokogva esküdöztek, hogy inkább letörik a lábukat, semhogy az életben valaha akár egyetlen alkalommal is megnézzék ezeket a gilisztákat. És hogy szombat délutánonként majd inkább társadalmi munkát vállalnak egy ólombányában, ami mégiscsak jobb mulatság.

A klub elnöke átlátta, hogy ez így nem mehet tovább. Tehát összevonta a középpályásokat a beállósokkal, valamint a támadóéket a söprögetőkkel, majd a játékosok felét elbocsátotta. A megmaradt öt sportembert kiegészítette a kacskakezű fűtővel, a légnyomásos gyepmesterrel valamint a neurotikus takarítónővel és profilmódosítást hajtott végre. Egy evezős nyolcast szervezett és azonmód be is nevezte a híres Henley-regattára.

Az intézkedés meggondolatlannak bizonyult, az új termék világpiaci bemutatkozása kudarcot vallott. A felületes szervezés következtében csak a rajt után sült ki, hogy a nyolcas valamennyi tagja balkezes, s így ugyanazon az oldalon evez. A hajó ily módon képtelen volt előre haladni, ehelyett hatalmas köröket írt le és roppant erőfeszítések árán tért vissza mindig oda, ahonnét elindult, miközben az ellenfél rég messze járt. A közönség fejletlenebb része sokkot kapott a röhögéstől, egy csillagkeresztes hölgyet a helyszínre siető tűzoltóhajó részesített hidegvizes lemosásban.

A klub elnöke átlátta, hogy ez így nem mehet tovább. Tehát összevonta a kormányost a vezérevezőssel, a legénységet a leánysággal, majd az evezősök felét elbocsátotta. A megmaradt néggyel aztán szerkezetváltást hajtott végre, 4 × 100-as váltót szervezett belőlük. Az elgondolás alapvetően hibásnak bizonyult. Egyetlen aktíva sem volt hajlandó strapálni magát. Ketten azt hajtogatták, hogy a váltót nem futják, hanem állítják, ketten pedig azt, hogy a váltót nem futják, hanem hamisítják.

A klub elnöke most összevonta a rajtgépet a bottal, a kanyart az egyenessel, a sportolók felét elbocsátotta és a maradék kettőből szervezett párossal benevezett az asztaliteniszbajnokságra. Mit szépítsük, ezúttal is rosszul mérte fel a lehetőségeket és az adottságokat. Az első játszmában még a labda esett az asztal alá, a másodikban viszont már a két játékos is.

A klub elnöke most összevonta a szemöldökét, a játékosok felét elbocsátotta és a megmaradt egyetlen klubtagot benevezte a tájékozódási futóbajnokságra. Most sem számolt azonban a konkrétumokkal. Az illető ugyanis írástudatlan volt, a napi sajtót sosem olvasta, tehát alapvetően tájékozatlan maradt. Így már az első versenyen eltűnt a rekettyésben és azóta sem látták.

A klub elnökén most már elhatalmasodott az ügy, és már-már dühöngeni kezdett, mire a közgyűlés átvette az intézkedés jogát. A klubban erre az időre egyetlen tag maradt. Az edző. A közgyűlés átlátta, hogy ez így nem mehet tovább, és érett megfontolás alapján összevonta az edzőt a szertáros kutyájával. Ez az átgondolt koncepció végre teljes sikerrel járt. Az edző — az eb gyümölcsöző kooperációja révén — csakhamar remek bolhacirkuszt toborzott maga köré. A kis jószágok szorgalmasan dolgoztak, fegyelmezetten végezték a gyakorlatokat, betartották az edző utasításait és ugrásszerű fejlődésről tettek bizonyságot. Az ízeltlábúak rajongói a világ minden táján vörösre tapsolták a tenyerüket, dőlt a konvertibilis. A tiszta nyereségből a klub csodálatos sportlétesítményeket emelt. Az elnök most egyedül ül a minden kényelemmel ellátott földalatti műrepülőtér közepén, egy sakktábla előtt, magányosan tologatja a figurákat.

Úgy hírlik a közgyűlés összevonja majd a lóval.

Peterdi Pál

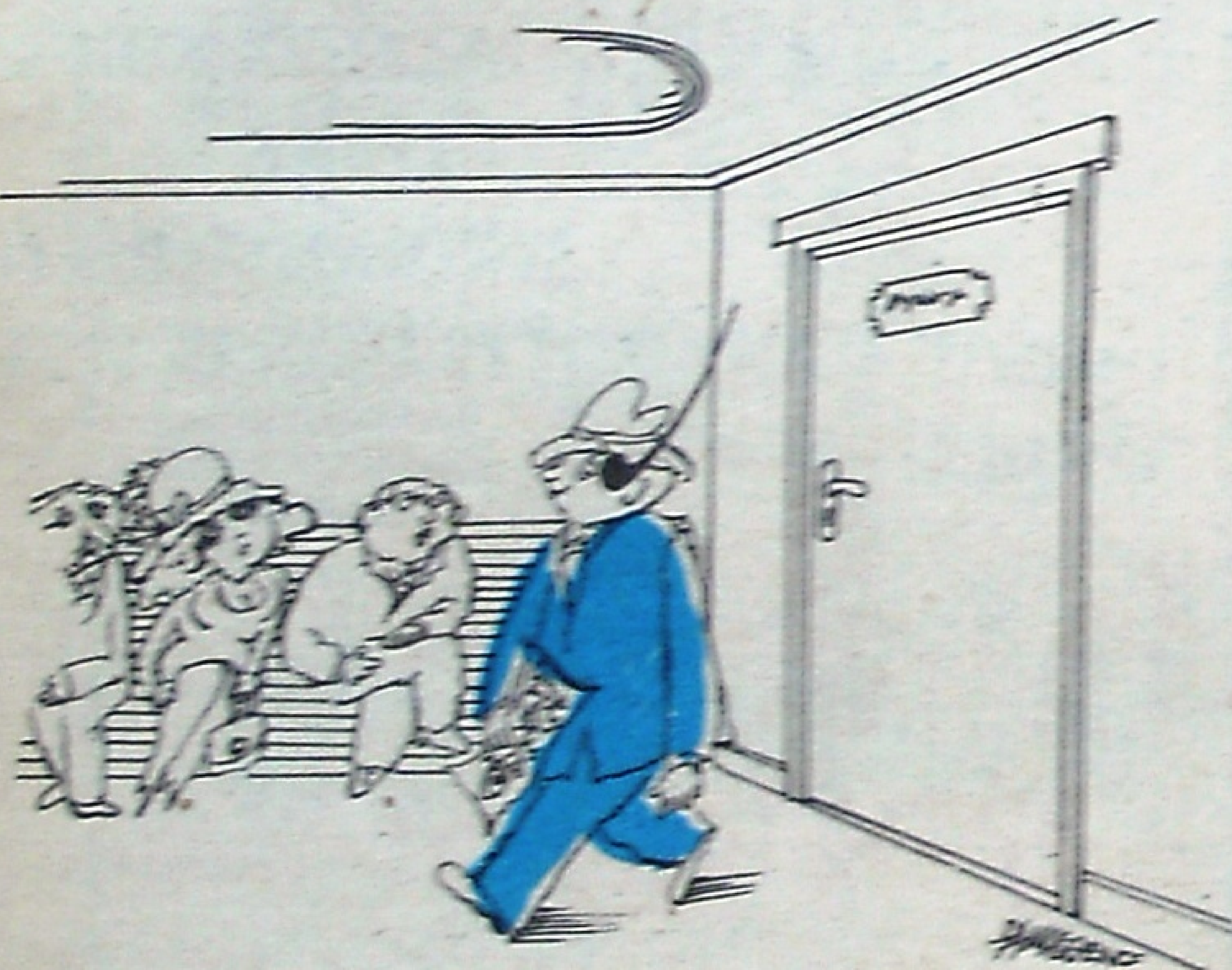
LEHET EGY KÉRDÉSSEL TÖBB?

– Sose nyersz színes tévét, ha még ezt se tudod megmondani, hogy micsoda?

– Kérem szépen… volna egy átadó gépkocsi-kiutalásuk?…

– Jó neki! Elintézték az ügyét…

ÉPÜLETROBBANTÁS

OLAJFEGYVER

Támadás a saját képernyőmről

A 7-es buszon figyeltem föl rá. Csak négy ujjal fogta a kapaszkodó rudat, a kisujja magányosan meredt a tetőablak felé. Hoppá, ez az én emberem lesz! Illetve éppen hogy nem emberem…

— Elnézést a zavarásért — szólítottam meg —, ön nem azok közé az embereknek álcázott micsodák közé tartozik, akik minden pénteken este a televízióm képernyőjéről támadást intéznek a Föld ellen? Egy idegen bolygóról? Hogy kiirtsanak bennünket és a helyünkre telepedjenek?

A tag mereven rám nézett, szabad balkezével zakója belső zsebében kezdett kotorászni, de én szelíden lefogtam.

— Ugyan — mondtam —, hagyja azt a csillogó fémkorongot vagy vízipisztolyt vagy forgó nyársat, amivel lúdtalpat meg szívbillentyűt tud csinálni a mellékszereplőknek, ilyesmiktől borsódzik a hátam. Én nem akarom leleplezni magát, csak kérdezni szeretnék egyet és mást.

Üzött vadként nézett körül, de a zárt közlekedési eszközből nem volt egérút.

— Ki vele, de gyorsan! — sziszegte gonoszul és teljesen elvetemedve. — Mire kíváncsi?

— Arra, hogy maguk komplett hülyék? Szóval, olyan, nem emberi lények, akiknek csöpp sütnivalójuk sincs?

— Kikérem magamnak… — kezdett volna önérzeteskedni, de gyorsan leintettem.

— Tudományosan érdeklődöm, nem cikizési szándékkal. Vegyük az apróbb dolgaikat. Miért kell maguknak kiképzőtábor a Földön, miért nem tanítják meg a kádereiket már otthon? A rezsi is kisebb lenne, meg a lebukási veszély is. Miért csinálnak nagy apparátussal hurrikánt, amikor van az nálunk maguk nélkül is minden évben? Miért pumpálják ki rabul ejtett tudósok fejéből a tudományt, amikor a közkönyvtárak ingyen vagy bagóért látogathatók? És egyáltalán, mit profitálhatnak maguk a mi szinuszgörbénkből, meg tangenstételünkből, hisz maguk sokkal magasabb szinten állnak. Menetrendszerűen érkeznek a csészealjaik, emberi alakot tudnak ölteni, szkafander nélkül járkálnak. Agyonlövetés esetén, fittyet hányva arra a tételre, hogy az anyag nem vész el, maguk egyszerűen semmivé válnak… Dehát mindez apróság.

— És mi nem apróság?

— A két alapkérdés. Hogy miért pont a mi Földünkre támadt gusztusuk? Talán itt a legkisebb a zaj, itt a legtisztább a levegő, itt a legkevésbé szennyezettek a vizek? És ami még ennél is érthetetlenebb, hogy miért forszírozzák, hogy eská nyiffantsanak ki bennünket? Csak bele kellene nézniük az újságokba, rögtön belátnák, hogy Földünkön az embernek ember által történő intenzív létszámapasztásához nincs szükség külső segítségre… Már bocsásson meg, de maguk nagy fuserok. Hiszen megvan annak a közönséges rendje-módja, hogy hogyan vehető birtokba a Föld.

Érdeklődés csillant meg a szemében.

— Hogyan?

— Egyszerű. Üdülőtelkenként kell fölvásárolni. Az ember beszerzi a szükséges papírokat, pecséteket, eljár a tanácsnál, a telekügyi hivatalban, kérvényt nyújt be a Vízügyhöz, az Elektromos Művekhez, megpróbál építési engedélyt kicsikarni…

Az idegen lény a szívéhez kapott.

— Papírok, tanács, telekügy — hörögte.

Majd, már a busz padlóján:

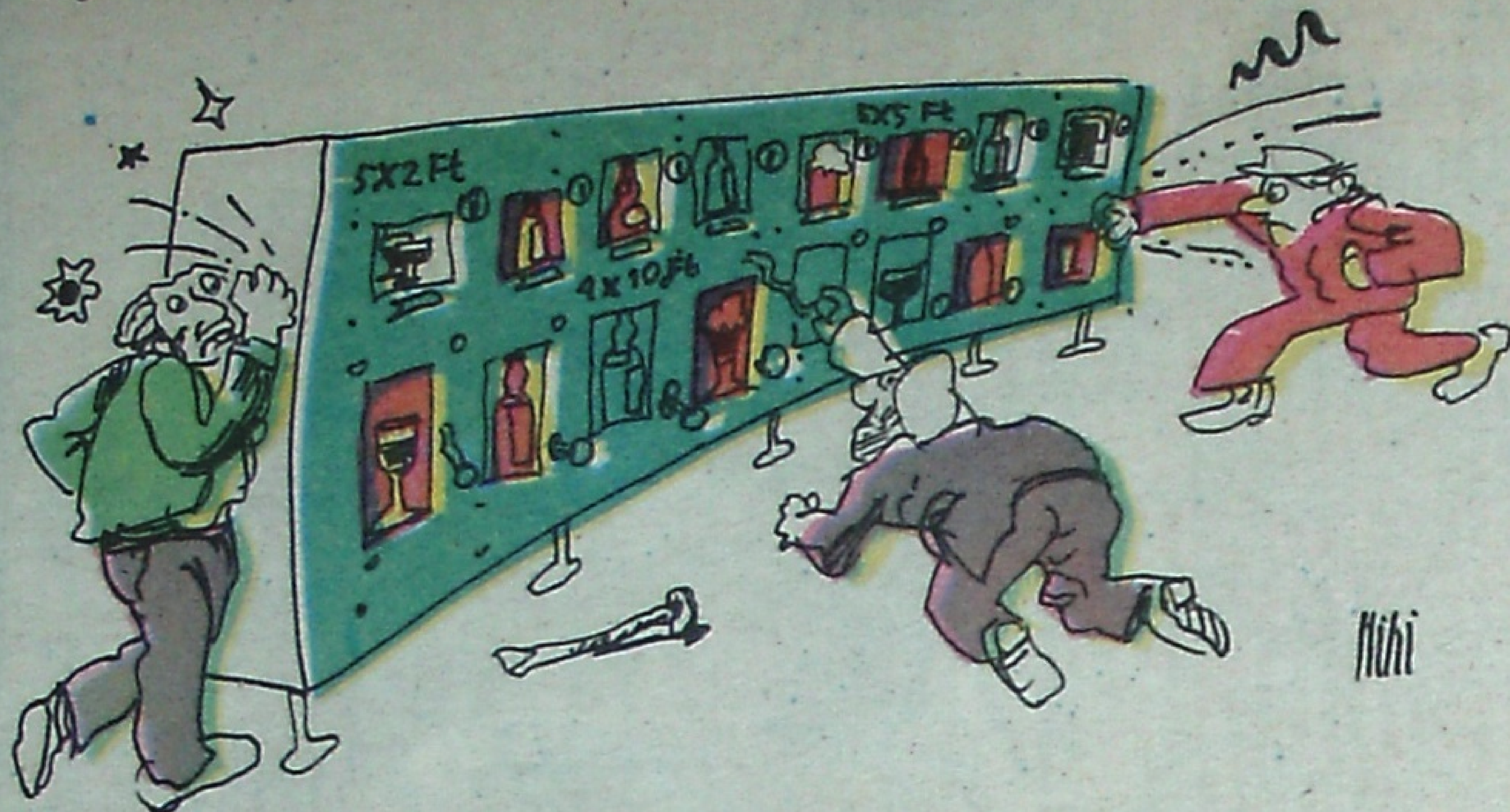
— Kérvény, építési engedély…

Kezdett az alakja elmosódni, már csak a kontúr látszott, aztán az sem.

Fiatalember a Hosszú, forró nyárból, így kell ezt csinálni, nem brutálisan, ököllel, meg revolverrel, elvégre emberek vagyunk. Remélhetőleg.

Kürti András

Hegedűs István:

– Autamatákban kéne tárolni az italokat.

Peterdi Pál:

— Lyukat kell beszélni az alkoholista hasába, azon majd kifolyik...

Mikes György:

— Az alkohol-akciót is az iskolatej-akció szervezőjére kell bízni.

Tormai László:

— Le kellene szoktatni az államot a mértéktelen szeszgyártásról.

Dallos Jenő:

– Vadnyugati módszerrel.

Endrődi Is...

– H... borkim...

Galambos Szilveszter:

— Kötelezzék a lakosságot: fogyasszon alkoholt. Az emberek jelentős többsége nem tartja be a rendeleteket.

Földi Iván:

— El kell terjeszteni, hogy a szeszesital nagymértékben fokozza a munkavágyat.

Föld S. Péter:

— Először is az ivást előidéző okokat kellene megszüntetnünk. Sajnos, ezeket leginkább csak a pohár fenekén vesszük észre.

Várnai György:

– Szilárd formában árusítani az alkoholt, amit nem tudnak lenyelni.

LUDAS FÓRUM

SZALAI LÁSZLÓ, AZ ÓZDI KOHÁSZATI ÜZEMEK ALKOHOLIZMUS ELLENI TÁRSADALMI BIZOTTSÁGÁNAK VEZETŐJE KÉRDEZI:

HOGYAN LEHETNE LESZOKTATNI AZ EMBEREKET AZ IVÁSRÓL?

Barát József:

– Alk...

Szilágyi György:

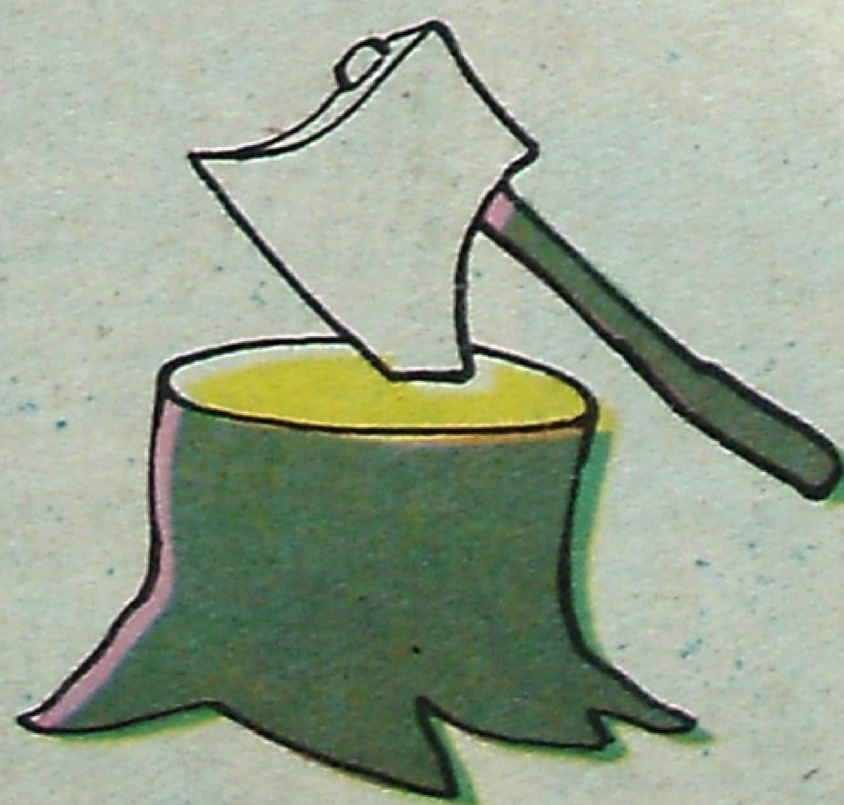
A kérdést értem, csak azt nem értem,
hiszik, vagy nem hiszik;
mért éppen tőlem kérdeznek ilyet,
attól, aki iszik?!...

Fülöp György:

– A gyalogosokat is autósokká kéne átminősíteni.

Brenner György:

– Csak iszlám törvényekkel.

Árkus József:

— Nyilvánítsák külföldnek a kocsmákat, ahova csak hároméventént lehet turistaútlevéllel belépni.

Szűr-Szabó József:

– A megközelítés módjával.

ugati módszerrel.

AI LÁSZLÓ,
DI KOHÁSZATI
EK
LIZMUS ELLENI
ANAK VEZETŐJE

SZOKTATNI
VÁSRÓL ?

ó József:

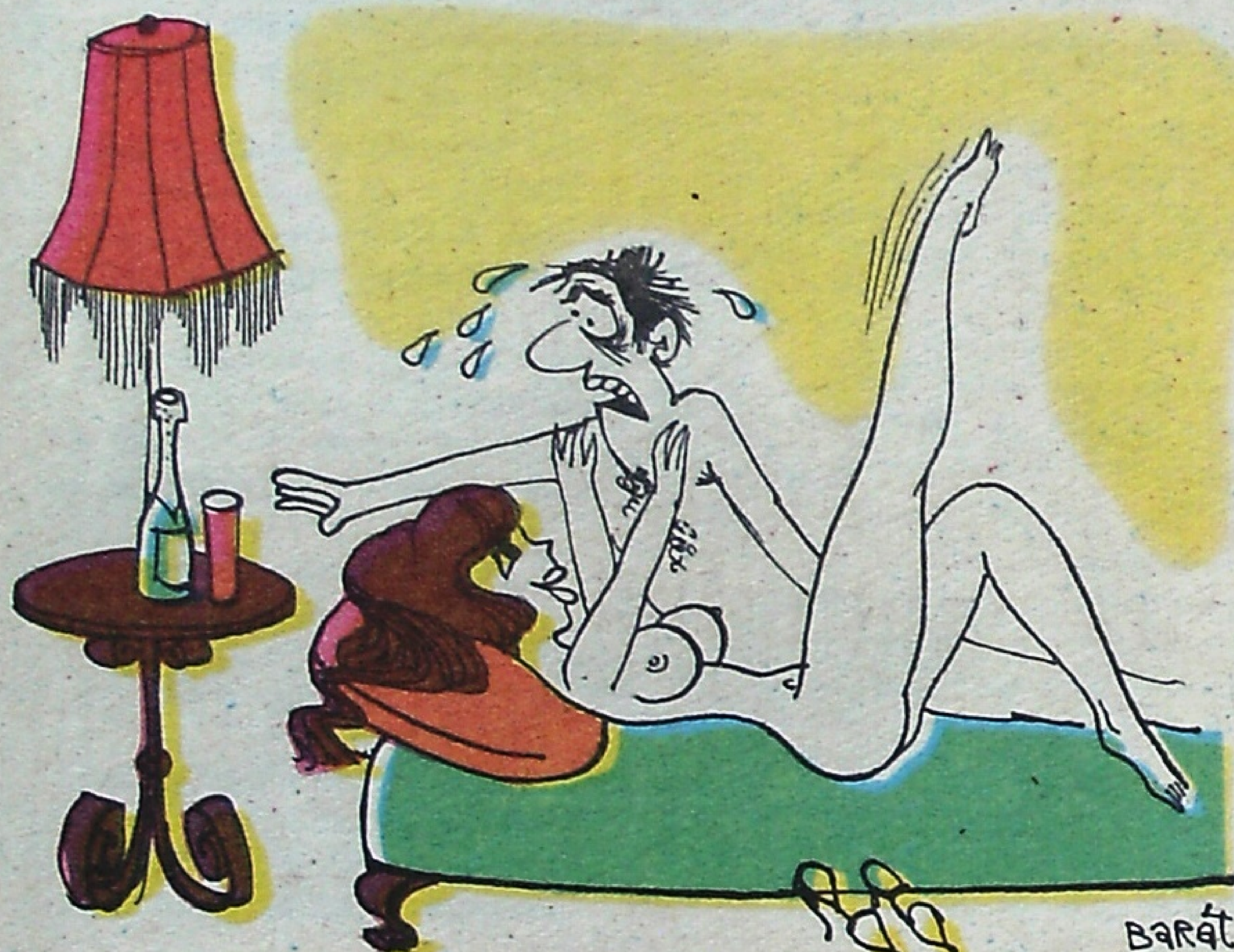
– A megközelítés módjával.

Endrődi István:

– Ha a focisták ezentúl csak érdemeikért kapnának borkimérést, egyetlen új sem nyílna.

Barát József:

– Állandó elfoglaltságot kell találni számukra.

Somogyi Pál:

— Az italboltokban csak azt szolgálnám ki, aki a kasszánál — helyesen szolmizálva — képes elénekelni a „Rézvirágos édesanyám orcája” című műdalt. Így, ha nem is szűnik meg mindjárt az alkoholizmus, legalább addig sem fognak olyan rondán énekelni.

Tót Gyula:

– Úgy, mint a dohányosokat – fokozott propagandával.

Továbbá...

Zöldi Lajos, szalkszentmártoni olvasónk kérdezi: *„Önök szerint mi lenne az évezred csodája?”*

Az évezred csodája az lenne, ha válaszolni tudnánk erre a kérdésre. A folyó évezred viszont már olyan rövid, hogy gondolkozni sem igen érdemes a dolgon. Kérjük, ismételje meg kérdését a jövő évezredben.

Székely László, székesfehérvári olvasónk öt kérdéssel jelentkezett.

1. *Mi korunk alapvető ellentmondása?*
2. *Hogyan látják a házasság jövőjét?*
3. *Mi az abszolút modern?*
4. *Hogyan tennék igazságosabbá az elosztási rendszert?*
5. *Ki a jó vezető?*

Válaszaink:

1. Nagyon kérjük, ne tegyen úgy, mintha nem tudná.
2. Csak az első ötven év nehéz.
3. Mindig a holnap.
4. Úgy, hogy megszoroznánk. A munkát hárommal, az életszínvonalat kettővel.
5. Niki Lauda.

Nagy György, budapesti (Bécsi út 219.) olvasónk kérdése: *„Hogyan lehetne meggyorsítani az Országház tatarozását?”*

Talán, ha a Duna-parti szállodasor egyik tagjának tekintenénk . . .

Sás Mária kérdezi Soltról: *„Mi a legnagyobb kívánságuk?”*

Hogy éljünk két év múlva is olyan jól, ahogy két évvel ezelőtt éltünk.

Szekeres Sándor, pécsváradi olvasónk kérdezi: *„A televíziót, vagy a színházat szeretik-e jobban?”*

Mindig a másikat

Rozinyák Attila, baktalórántházi olvasónk kérdezi a Ludas Matyi munkatársait: *„Hol szeretnek legjobban üdülni?”*

Egymástól távol.

Ifj. Bencze István, keceli olvasónk kérdése: *„Miért nem lehet ezer forinton felüli cipőt OTP-re venni?”*

Mert az ember a lábához nem talál kezest.

Bakó Lászlóné, nagykanizsai olvasónk kérdi: *„Ha egyenjogúság van, miért nem mehet második nő az űrbe?”*

Nem teljesen indokolt a kérdés. Ha valamelyikünket fellőnék, azt sem tudná, fiú vagy lány.

Erdős Ferenc, esztergomi olvasónk problémája: *„Milyen felelősségrevonást alkalmaznának a hibás döntéseket hozó főnökeikkel szemben?”*

Könyörtelenül keményet. Fegyelmi úton három teljes napra eltiltanánk őket a hibás döntések hozatalától. (De — közeledik az év végi prémium — a mi főnökeink sosem hoznak hibás döntéseket.)

Kedves János, ózdi olvasónk azt panaszolja, hogy — nyomdatechnikai okokból — néha fél oldalakat sem lehet elolvasni a Ludasban. Kérdése: *„Önök hogyan tudják elolvasni, mert én sehogyan sem.”*

A panasz jogos. Még hozzátennénk: néha akkor sem könnyű elolvasni a lapot, ha nyomdatechnikailag egyébként tökéletes.

Sipos Andrea, tárkányi olvasónk kérdi: *„Ha űrhajósok lennének, mi lenne első mondatuk a földreszállás után?”*

Bizonyára a következő: „Tyű, a mindenségit, de elszédültem . . .”

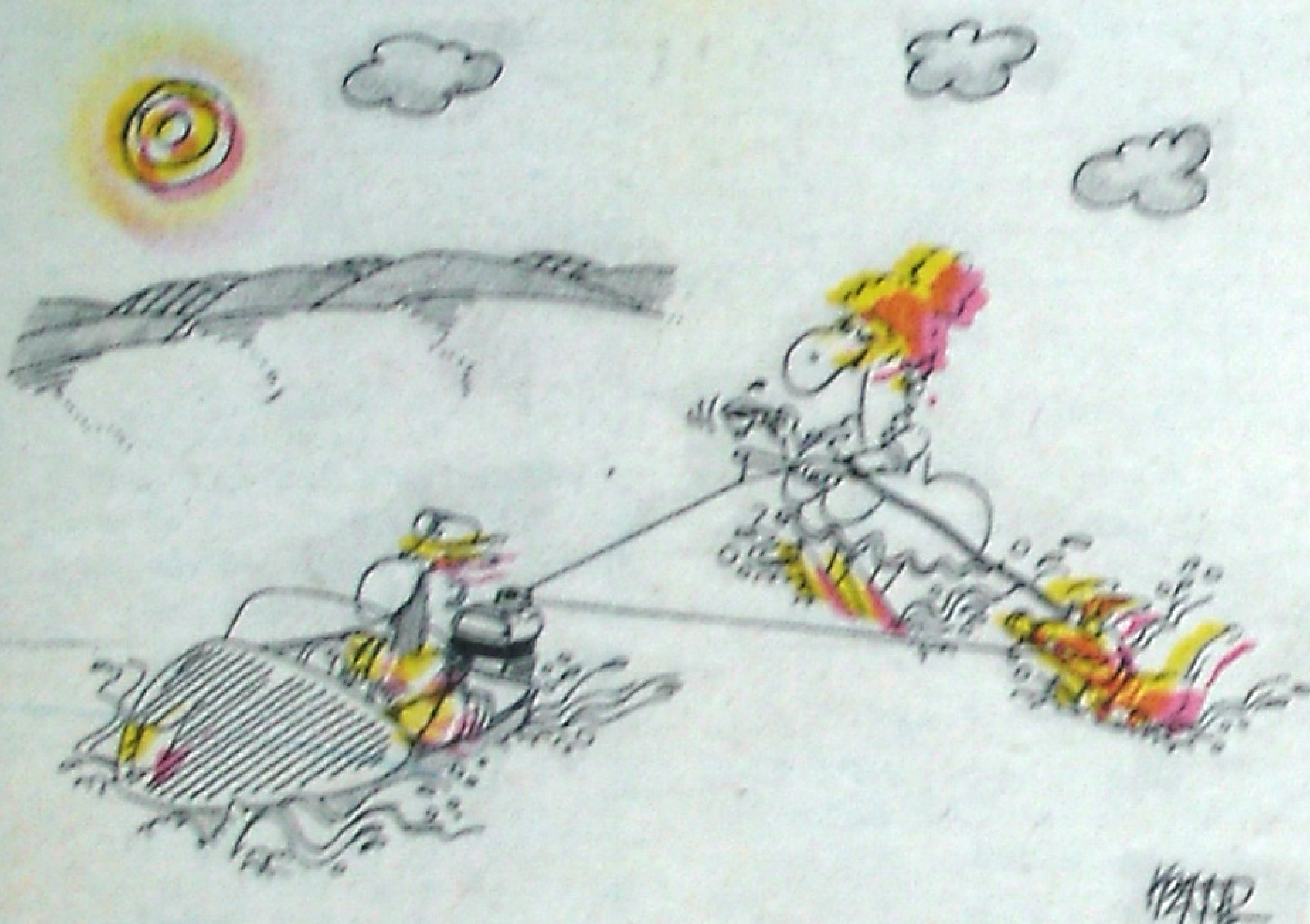
(peterdi)

Fórumunk mindenki előtt nyitva áll: egyszerű miniszterek, kétkezi művészek csakúgy kérdezhetnek bármit, mint háziasszonyok, kokillakészítők, kéményseprők, toronydarukezelők, édesvízi búvárok, minden rendű és rangú olvasók. Várjuk a kérdéseket! A címünk csak ennyi: LUDAS FÓRUM, BUDAPEST 1977.

– A szomszéd megint lefőzött!

VÉNASSZONYOK NYARA

KELLEMETLEN INTÉZKEDÉS

SZILÁGYI GYÖRGY:

ÉLETBEVÁGÓ TIPPEK

Matuzsálem korú polgár
manapság még elég ritka,
ezért izgat minden embert:
mi a hosszú élet titka?

Olvasd végig gyógyversemet,
akkor is, ha kissé fáraszt,
s a kérdésre megkapod a
megnyugtató, konkrét választ!

Először is járjál gyalog!,
kocogj, slattyogj, ügess, loholj,
s arról, hogy ez jót tesz neked,
pár jól hangzó sztorit koholj...

Télen sose fűts be otthon,
mert a mit sem sejtő sejtek
kedvelik a fagyos légkört,
erről néhány szót még ejtek.

Jó példa a Himalája,
ahol ma is él a jeti,
s a hidegnek köszönheti,
hogy ezt játszva megteheti...

Vacogva élt száznégy évet,
(se távfűtés, se konvektor)
két szomszédom Kelenföldön,
Kovács Jenő és Kohn Viktor!

Konzervál a gőzfürdő is,
ha a gőzben leved lefőtt,
megaszalódsz és sokáig
elélsz, mint a körtebefőtt...

Aludttejet igyál este,
reggel joghurt, délben kefir,
közben nyeld a répalevet,
amennyi csak beléd „befír"...

Egyáltalán: levet, levet!,
gyümölcslevet, céklalevet,
aki minden levet bevet,
utoljára csak az nevet!

Brettstettner az orvos neve,
(buzgón áldom szittya nevét),
ő vett rá a gyümölcskosztra,
ma is annak iszom levét...

Legyél kanál minden lében,
sőt: „leben und leben lassen",
értsd: élni és élni hagyni,
(erre nem lel rímet sasszem...)

Legnyomósabb érvem: (ettől
minden férfi meg lesz győzve),
karalábét, zellert, répát
nyersen fogyassz!, (nőt csak
főzve...)

Édességre rá se pillants,
kenyér semmi!, hús is alig,
s kemény fekhely! (földön feküdj,
mint a szőnyeg, „faltól-falig"...)

Elixír a vörösbor is,
mert arról, hogy meszesedel,
sejtelmed sincs, amíg iszod,
(legfeljebb nem eszesedel...)

Ha teheted, legeltessél
tarka mezőn szelíd barmot,
vagy hegytetőn létesíts egy
jól tejelő kecskefarmot!

Ahol reggel, míg tejet fejsz,
sas röpköd, nem füsti fecske,
és a járókelők zöme
kizárólag ló, vagy kecske...

Ne hajszold a pénzt, a sikert,
általában a nagy hajtás
csak a lóversenyen hasznos,
máskülönben megárt, pajtás!

Kerüljed az izgalmakat;
labdarúgást és a szexet,
meccsek helyett dominózzál,
szex helyett meg egyél kekszet...

Ha mérges vagy, add ki mérged,
(ráfizet a sokat nyelő),
békés állást vállalj, ne légy
hadvezér, se főkönyvelő!

Dörzsöld be a tested gyakran
alkohollal, sósborszesszel,
dörzsölt leszel, a szesz pedig
leszámol a kóbor stresszel!...

Élj nyugodtan! Ne nézz tévét,
add vissza a telefonod!
Végy egy rokkát, lehiggadsz, ha
lakásodat tele fonod...

Tartsd be ezt a néhány szabályt,
meglásd, jót tesz szívnek, agynak,
végelgyengülésig élhetsz,
ha betartod, – és ha hagynak...

ZSÖLLYE

A minap, a Nagymező utcában találkozott Petress Zsuzsa és Szirtes Ádám.

– De jó, hogy látom, Ádikám, tanácsot szeretnék kérni magától. Maga vidéki gyerek, biztosan ért a szőlészethez.

– Hát van némi fogalmam róla...

– A balatoni házacskám mögötti kertben van néhány szőlőtőkém, szeretném megkérdezni, hogyan lehet a legjobban tartósítani a bort?

Szirtes kicsit töprengett, aztán kész volt a válasszal:

– Jól bezárt pincében!

*

Barátai, kollégái, ismerősök és ismeretlenek nagy szeretettel köszöntötték a hetvenötödik születésnapját ünneplő Ráday Imrét. Az ünnepelt meghatottan fogadta a gratulálókat. Udvardy Tibor ezekkel a szavakkal ölelte át:

– Maradj mindig ilyen életerős, vidám és fiatalos, akkor sohase fogsz megöregedni!

Ráday elmosolyodott:

– Ez utóbbit ne kívánd. Hiszen az öregség az egyetlen, ami garantálja a hosszú életet!

*

Bud Spencert, a Piedone-filmek hazánkban is népszerű hősét nemrégiben meghívták egy vacsorára. Spencer asztalszomszédja, egy rikítóra festett, szalmasárga hajú idős hölgy, bűbájos mosollyal fordult a neves filmszínészhez:

– Nem haragszik, ha mondok valamit?

– Miért haragudnék?

– Kedvelem magát, de három dolgot nem szeretek magában. A humorát, a hasát és a szakállát...

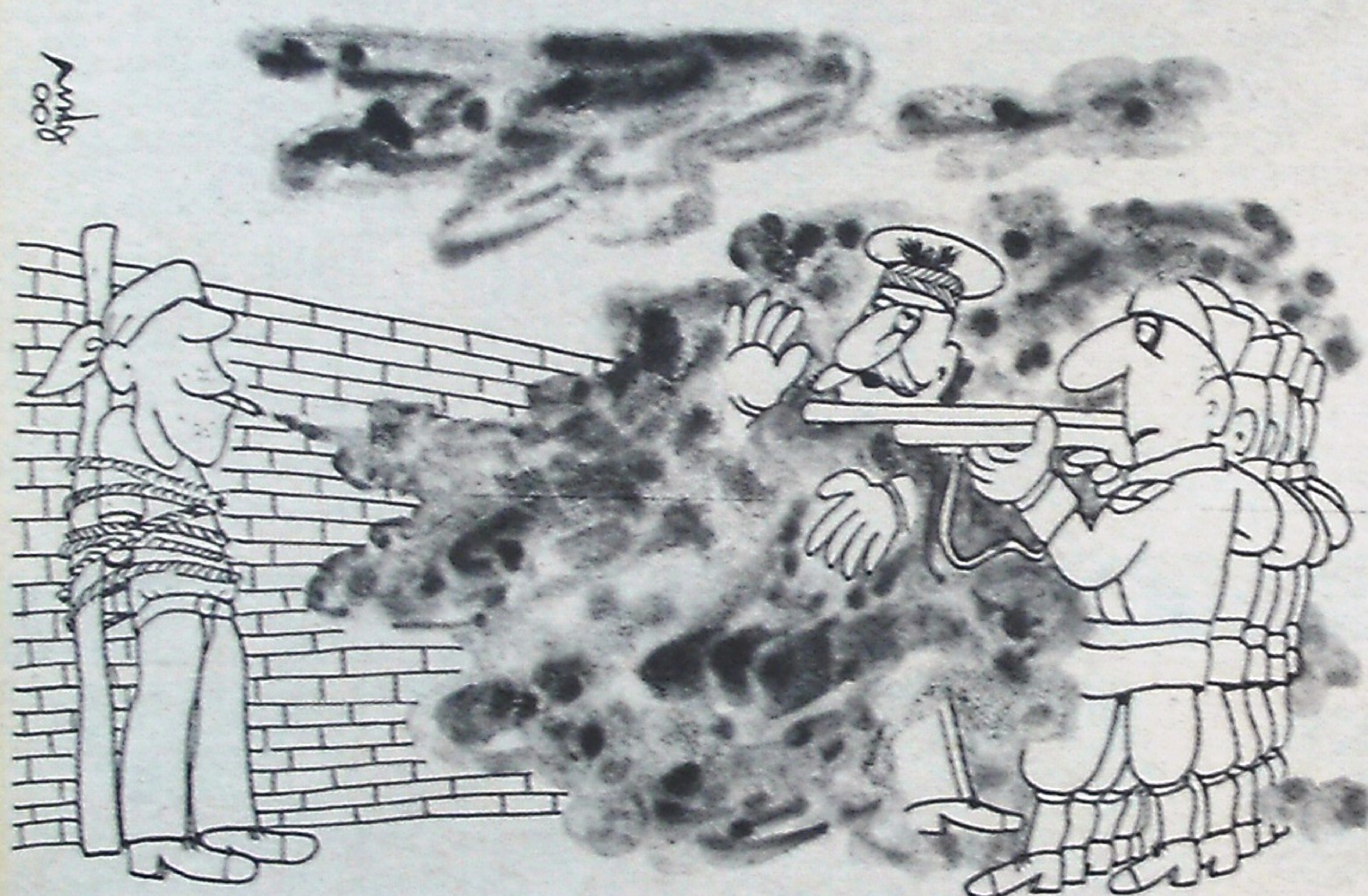
Bud Spencer lenyelte a villájára tűzött hatalmas marhahússzeletet és csak aztán válaszolt:

– Megnyugtathatom asszonyom, nem kell aggódnia! Egyikkel sem fog közelebbi kapcsolatba kerülni!

Rátonyi Róbert

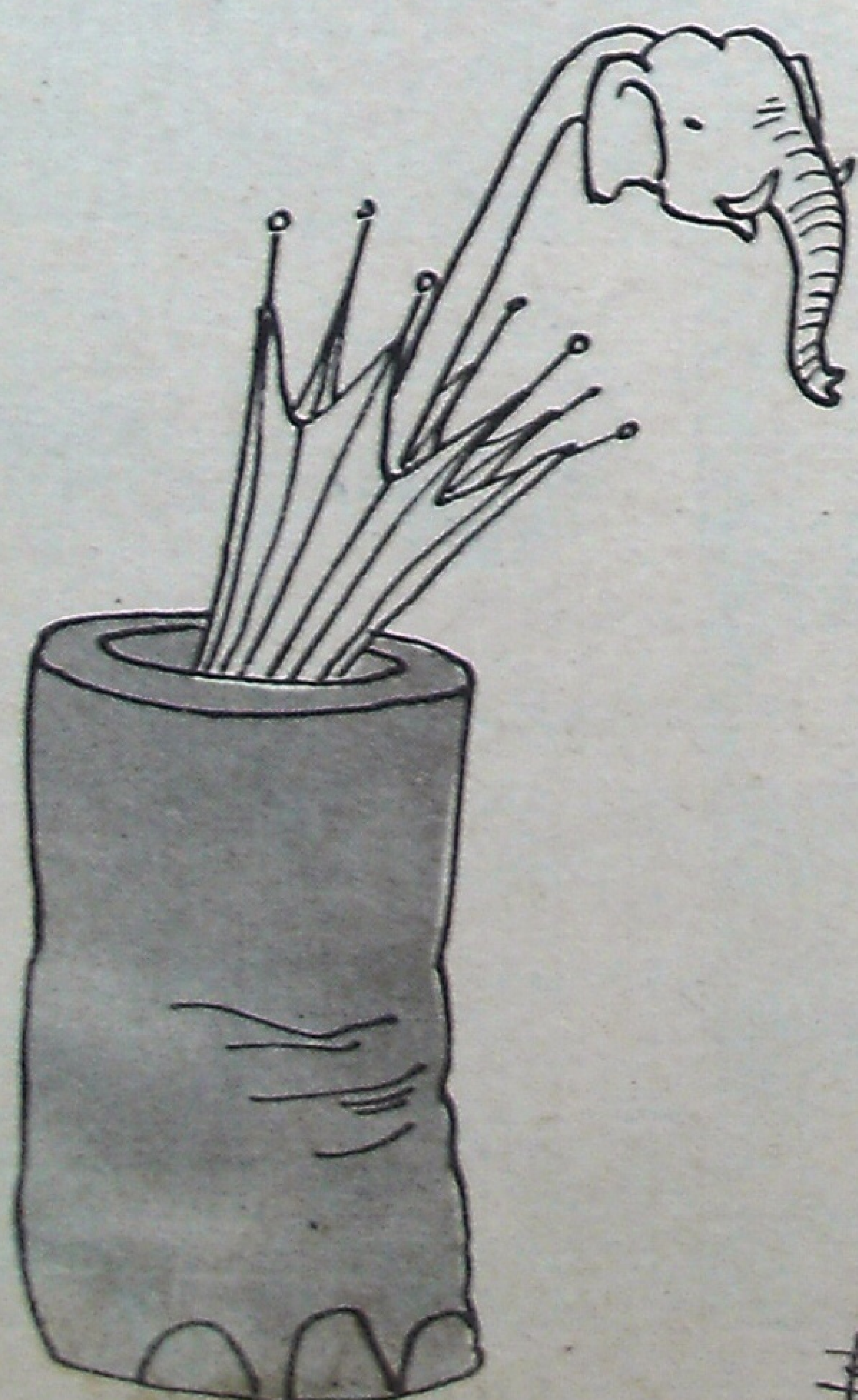

BIZARR

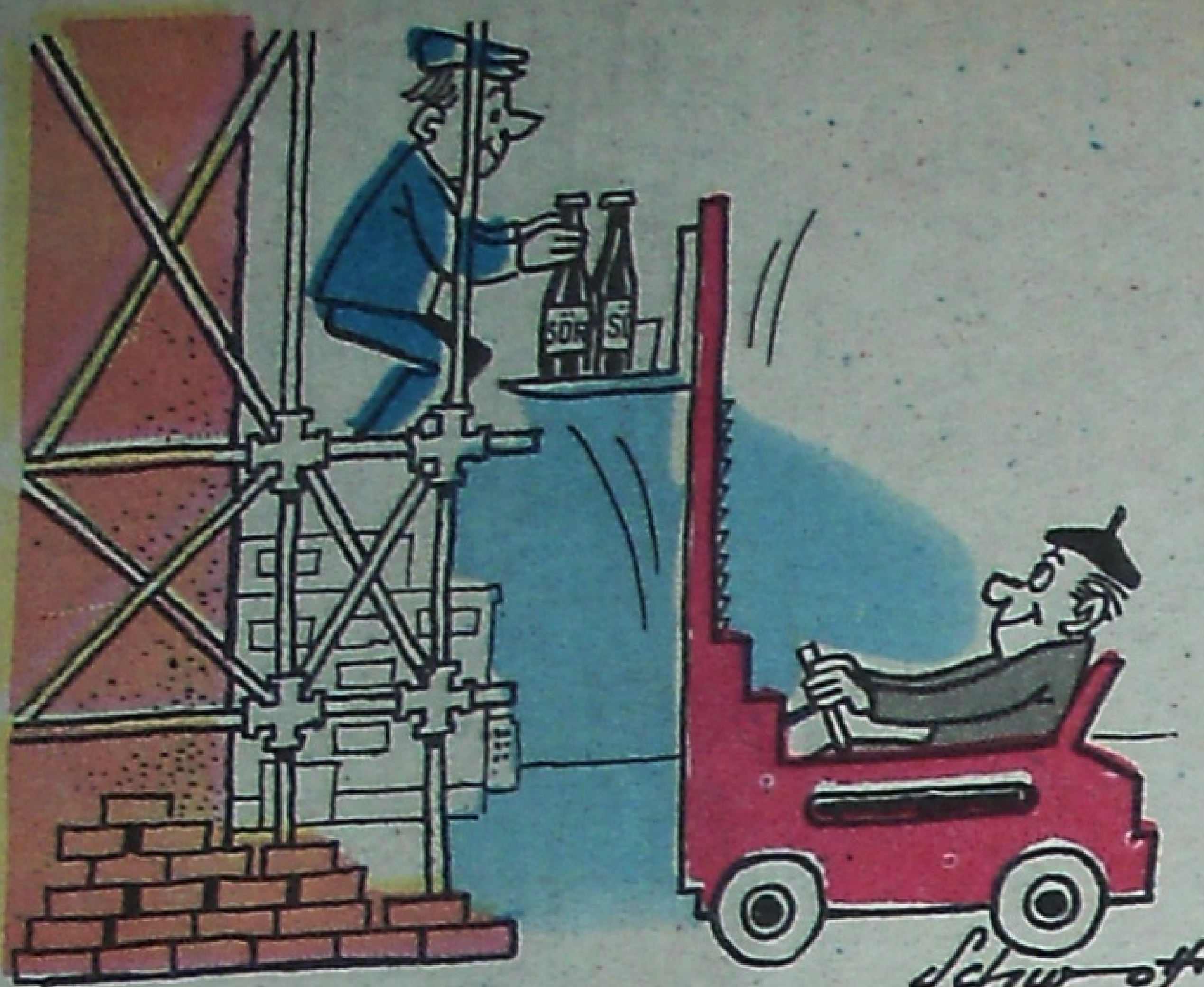
LEHOCZKI, DALLOS,

BALÁZS-PIRI, BRENNER, SAJDIK

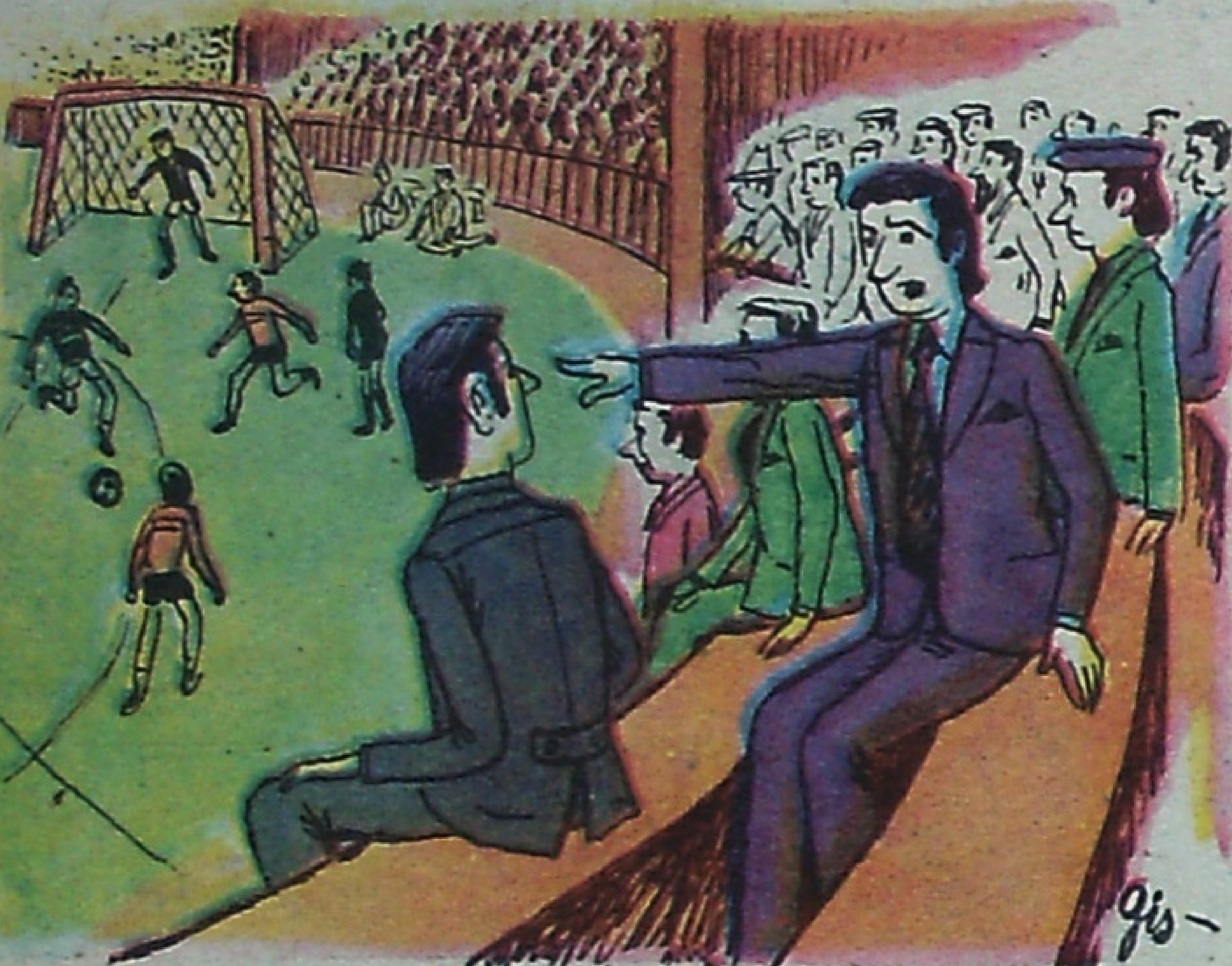

FOLYAMATOS ANYAGELLÁTÁS

TÚLZOTT TITKOLÓZÁS

– A kapitány kijelentette, hogy csak a mérkőzés után teszi közzé a csapatösszeállítást...

SZÓSZÖCSKÉK

Egy irodalmi tárcából: „Otthagyta a fenébe *tizenhat éves korában tisztes* polgári családját.”

Helyesen tette, bárki is az. Egy családot, mely csak tizenhat éves korában tisztes, bizony ott is kell hagyni.

*

Egy kisregényről olvasom: „Bizony, tíz-tizenöt éve kacskaringózó közhelyek olvadnak szét tőle, *mint a téli ablak jégvirágai, jégpáfrányai egy jó mély, búvárúszói lehellettől.*”

Tehát, ha helyesen értem e jó mély hasonlatot, a kacskaringózó közhelyek *bugyborogva* olvadnak szét. Hogy aztán búvárúszónk miféle légzetelállító — és lehelletmegindító — tornamutatvány révén kerül egy téli ablak jégpáfrányai elé, hogy őket lehelletével szétbugyogja, annak földerítésére ezennel pályázatot írok ki. A helyes megfejtőknek, akik remélhetőleg nem hagynak vízben — magam nyújtok át egy csokor szétolvadt jégvirágot. Továbbá, ha igénylik, egy jó mély lehelletet.

*

Még egyszer víz.

Elhagyatott falusi kút, oldalán ákombákom: NEMIHATÓ VÍZ.

Fájdalom, a figyelmeztetés pusztába kiált. (Abba a pusztába, mely a települést körülveszi.) Suttyomban ugyanis, ahogy hallom, ide-idelopakodnak a környék öregedő férfiúi, s nagy demizsonokkal hordják a kút nedűjét, melynek csodaerőt tulajdonítanak. Hogy miért? Nos, a felirat rossz helyesírással írott jelzőjének téves olvasata alapján.

Őszintén kívánom, hogy a csodaelixír ne csupán bélgörcsöket okozzon nekik.

*

Ha már ilyen szépen belelendültünk, íme egy harmadik vizes ügy.

Hajójáratait reklámozza a MAHART. Hogy milyen szép, gyors, kényelmes, élvezetes egy hajóút, még akár a legrövidebb is.

Emlékeimben fölidéződik az idei nyár, s a külföldi turisták tanácstalan topogása a pesti Duna-parton, kóválygásuk a stégek közt, töprengésük, hogy melyik is a vízibusz megállója, s hogy vajon igazat mond-e a stégbejáró előtt déli tizenkettőkor *huszonegyre* állított, a legközelebbi járat idejét jelezni hivatott óra.

Tömérdek fölösleges reklámköltségtől megkímélhetné magát — és bosszúságtól bennünket — a MAHART, ha a budapesti vízibusz-megállókat félreismerhetetlen jellel, a rakpartokat pedig megfelelő irányító-nyilakkal látná el, s ha a megállókban *áttekinthető és a vállalatra nézve kötelező érvényű táblázat* útján (pontosabban: *révén*) közölné az utazni vágyókkal, mikor jön-megy a következő, meg a rákövetkező hajócska.

Vajon, ha nem tudnók, hol vannak a Fővárosi Autóbuszüzem megállói, a buszon való utazás gyönyörűségeit ecsetelő néhány hirdetés elegendő volna-e, hogy föllendítse a kék járművek forgalmát?

A jó szervezés minden reklámnál többet ér. S még olcsóbb is.

*

Apropó, a napokban volt egy lidérces álmom.

A sivatagban vándoroltam étlen és tevétlen, kulacsomból már órák óta kifogyott a víz, s a forró homok szép ressre sütötte a négykézlábamat, melyen abban a hitben haladtam, hogy itt valahol a közelben, ha emlékezetem nem csal, oázisnak kell lennie.

Teljesen eltikkadva, alig vártam, mikor tűnik föl az első pálmafa. De jaj, balvégzet! csak egy kopár pózna bukkant föl előttem, rajta egy MÁVAUT-tábla, meg egy kiírás: *OÁZIS ÁTHELYEZVE.*

T. Gy.

HIRDETÉSEK HIRDETÉSEK HIRDETÉSEK HIRDETÉSEK

AZ OLVASÓ OLDALA

GYUGÓ, FÜLGYUGÓ

Talán, ha erről énekelt volna a televízióban Hofi a fagyugó helyett, odafüleltek volna az illetékesek.

Naponta hallunk, olvasunk arról, hogy korunk vérszomjas fenevadja, a

Super-Decibel ellen majdnem egyetlen védekezés az a bizonyos fülgyugó, azaz füldugó, hogy ne torzítsam a megnevezését annak az izének, amiről ők meg tetszettek feledkezni.

— Hónapok óta hiánycikk! — sikítják a szakboltok eladói, akiken az idegsokk tünetei lobbannak föl, ha a kedves vevő csak odáig is ér alázatos rebegésében, hogy „füldu..."

Igaz, ami igaz, a füldugó, az Ohropax (amely fantázianév megfejtése — ha jól értem —: a fül békéje) importáru. De filléres, vagy groschenes, centes, rappenes cikk. Nem értek a külkereskedelemhez, még annyit sem az importárakhoz, de hajlandó vagyok föltenni a két év múlva esedékes turistavalutámat egy forint ellen, hogy két tucat uruguayi cipellő vagy néhány karton amerikai cigaretta vagy ötven flaska csicsásan adjusztált külföldi itóka árából az ország füldugószükségletét évekre fedezhetnék.

Remélem, hogy nem *süket füleket kongatok*, és maholnap így dalolhatunk:

Hej, gyugó, fülgyugó...
Minden boltban kapható!

Sólyom László

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

Lévai Imréné, Debrecen, Hajdu J. u. 3. — 4032. — Kéri, győzzük meg annak helyességéről, hogy lapunk nevét címlapunkon rövid u-val (Ludas) jegyezzük, holott Fazekas Mihálytól származtatjuk magunkat, aki hosszú ú-val (Lúdas) írta és — csak egy példa — így írja a debreceni Lúdas Bábszínház is. Hogy miért írjuk így? Hagyományból. Ezúttal nem a fazekasmihályi tradícióhoz vagyunk hívek, hanem önmagunkhoz, azaz: az 1945-ben megjelent első lapszámunkhoz, amelyen ékezet nélküli u betű szerepelt. Arra már a legöregebb humorista sem emlékszik, hogy miért? Tény, hogy a lap így kezdte életét és most már ilyen is marad, az idők végezetéig, mégha ez az írásmód vitatható (nem helytelen! csak vitára alkalmas) is.

Dr. Barabás Bertalan, Vásárosnamény, Szabadság tér 34. — 4800. Úgy láttuk, hogy az Ön házassági szándéka igen komoly s valószínűleg sürgős is, telefonon érdeklődtünk tehát az Óra-Ékszerkereskedelmi Vállalatnál. Elmondtuk, amit Ön írt: hogy lakóhelyén, Vásárosnaményban nincs ékszerbolt, menyasszonyával együtt felkerekedtek tehát, hogy jegygyűrűiket megyeszékhelyükön, Nyíregyházán szerezzék be. Sikertelenül. Ezek után Debrecenben kívántak jegygyűrűt venni, de ott kirakatrendezés miatt zárva volt az egyetlen aranyneműt árusító üzlet. Utóbb Kisvárdára vezetett az útjuk, de itt sem jutottak gyűrűhöz (csak udvariatlan, vevőriasztó kiszolgáláshoz). Nos, az Óra-Ékszer budapesti központjának telefonfelvilágosítása szerint: nem hiányzó cikk a jegygyűrű, s ha valaki oly nagyon akar nősülni, mint leveléből következően Ön, az ne adja fel a reményt: előbb-utóbb tud gyűrűt is szerezni a lakodalomhoz. Csak aztán ne az Óra-Ékszerkereskedelmit hibáztassa...

A CÍMZETT VÁLASZOL

MIÉRT NÉGY?
(Ludas, 27. sz.)

A metró 3,7 kilométer hosszúságú első szakaszán naponta 184 ezer utas kezdett utazást. A 8,5 kilométerrel hosszabbodott vonalon a napi utazáskezdések száma 330 ezer, az utasszámnövekedés nem arányos a vonal hosszának növekedésével. A második szakasz üzembe helyezése óta a csúcsidőszakban a K—NY-i vonaléval megegyező gyakorisággal indítjuk a vonatokat. Így tizenkét százalékkal több férőhelyet biztosítunk óránként és irányonként, mint korábban. Az első szakaszon tizenegy szerelvénnyel bonyolítottuk le a csúcsidőszaki utasforgalmat, ez időben jelenleg már tizennyolc szerelvény van forgalomban. Felméréseink szerint a járművek igénybevétele, kihasználtsága az első szakaszon is és a meghosszabbodott vonalon is minden időszakban jóval a megengedett érték alatt van. Az utasok kényelmének további fokozására ötkocsis vonatok közlekedtetését tervezzük, az ehhez szükséges kocsik beszerzése folyamatban van.

Sáfrán Andrásné
BKV Panasziroda vezetője

ÚJSÁG ÉS GUMIMATRAC

Nem önszántamból járatok két-három példányt is ugyanabból az újságból: a Posta Központi Hírlapiroda erőszakolja rám. Tartós kiküldetésben, hosszabb ideje élek Algériában, ahol a posta (mármint az algériai) a nagy távolságok ellenére, a sivatagban is pontos, megbízható, udvarias. (Például, ha netán elszakad a csomag borítása, átcímezi és elnézést kér.) A Magyar Posta azonban rendületlenül nem azt és annyi lapot küld nekem, amit és amennyit megrendeltem, hanem amit ő akar. Csaknem mind így járunk, magyarok, itt Annabában: van akinek három Nők Lapja jut, van akinek két Magyarország és így tovább.

Egyébként nem dicsekedhetünk az itteni hírünkkel. Száz számra érkeztek a magyar gumimatracok, az otthoni árhoz viszonyítva elég drágán adták, átszámítva hétnyolcszáz forintért. Két-háromszori használat után mállani kezdett és szétment a vászon. Saját szememmel láttam több mint húsz, ilyen idő előtt szétment magyar gumimatracot. Nem csoda, hogy itt most már senki sem veszi.

Kustárné Várady Judit

Annaba 7—H—1
Szidi Amar el Hadjar
Algéria

Ki mit keres?

...evezőlapát (csónak nélkül) kapható valahol?

Szilvási József
Tihany, Fecske u. 4. 8237

...egy darab ajtós, akasztós szekrényre, a hozzátartozó felsőrésszel, valamint egy darab kétajtós felsőrészre lenne szükségünk, talán a Ludas olvasói közül tud valaki segíteni?

Balogh Éva
Tök, Ady Endre u. 4. 2073

...kétkéses Remington villanyborotvához szita kellene, ha akad valahol?

Simkovits József
Mosonmagyaróvár, Bartók Béla út 27. 9200

...keresek Horizont televíziós készülékhez malomtekercset és 0,4-es biztosítékot.

Kedves János
Ózd II., Hajnóczi Pál út 13. 3600

TÜCSÖK ÉS BOGÁR

Fizetővendégszolgálat a proletár nemzetköziség jegyében is...

(Egy utazási irodánál fotózta Feledi Sándor)

Barna, diplomás, 51 éves, elvált, 172 cm magas, jól szituált egyedül élő férfi megismerkedne kimondottan szép és csinos 38—44 éves hölggyel, aki szereti a természetet és az állatokat, házasság céljából. „Kulturáltan élni NL 105973" jeligére a kiadóba.

Sokan szeretik az állatokat, de csak kevesen házasság céljából!

(A Nők Lapjában fedezte fel Hárs Ferencné budapesti olvasónk)

Azért se fognak lebeszélni róla!

(Ajkán fotózta Trombitás Károly)

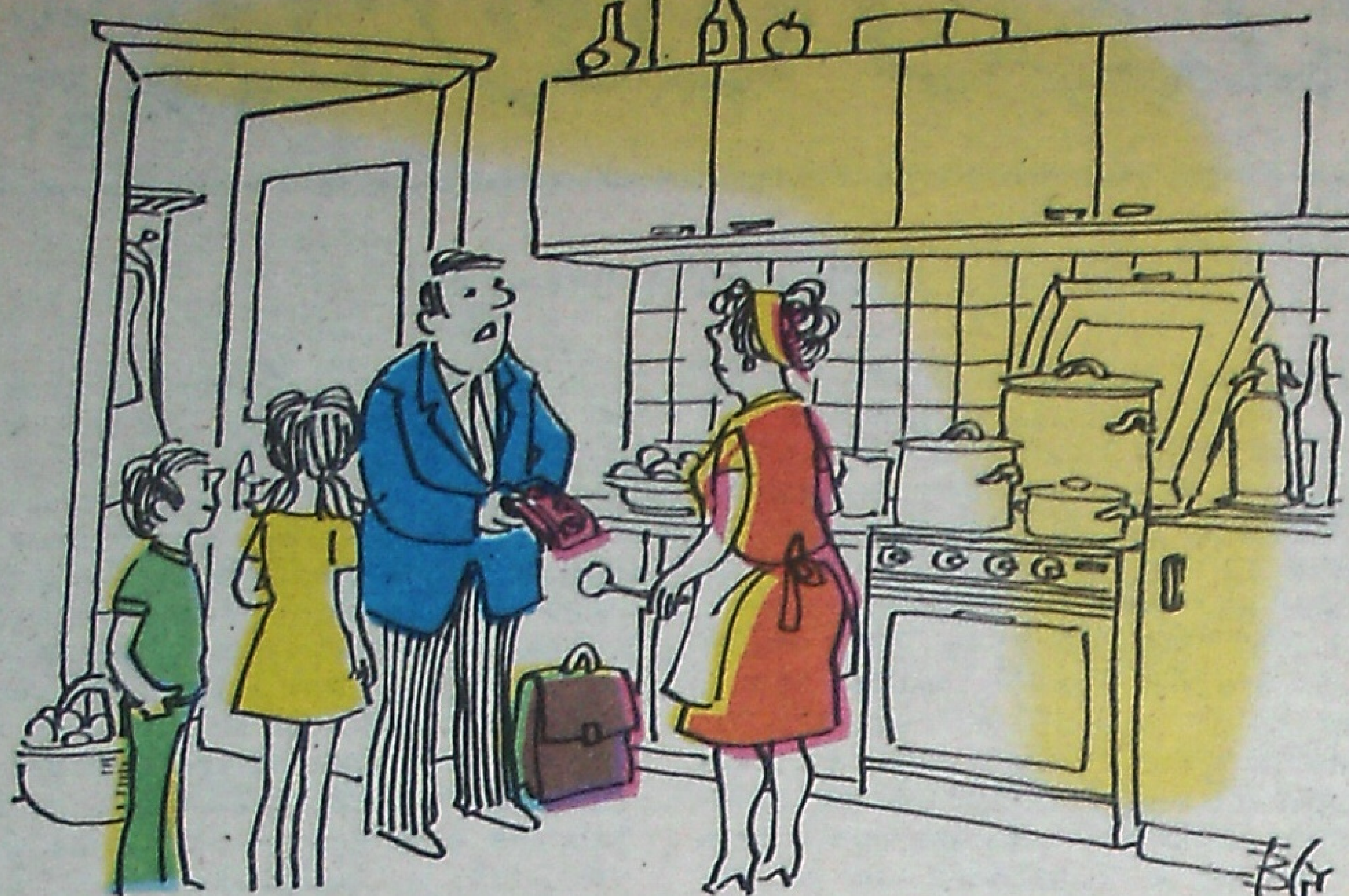

Nyeles tükör készül nyél nélküli változatban is

Mi viszont vállaljuk tükör nélküli nyél szállítását.

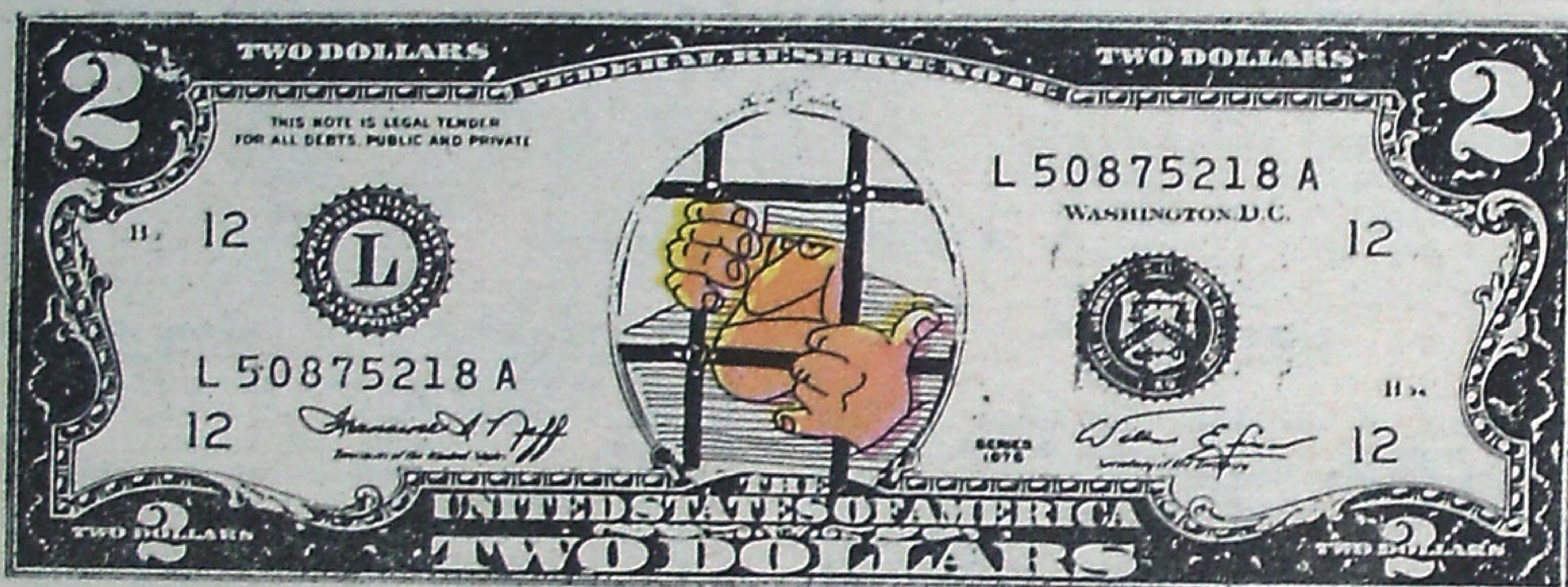
(Egy szövetkezeti tájékoztatón fedezte fel Fábián Erzsébet)

KOSZTPÉNZ

– Ezentúl menüt főzzél itthon, fiam, mert az mindenütt olcsóbb!

A VALUTAÚZÉR PORTRÉJA

ÚJ KOCSI

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Az újdonsült férj szemrehányóan mondja a feleségének:
— Ma volt az esküvőnk és te már veszekszel velem.
— De két hosszú évig vártam erre a napra...

*

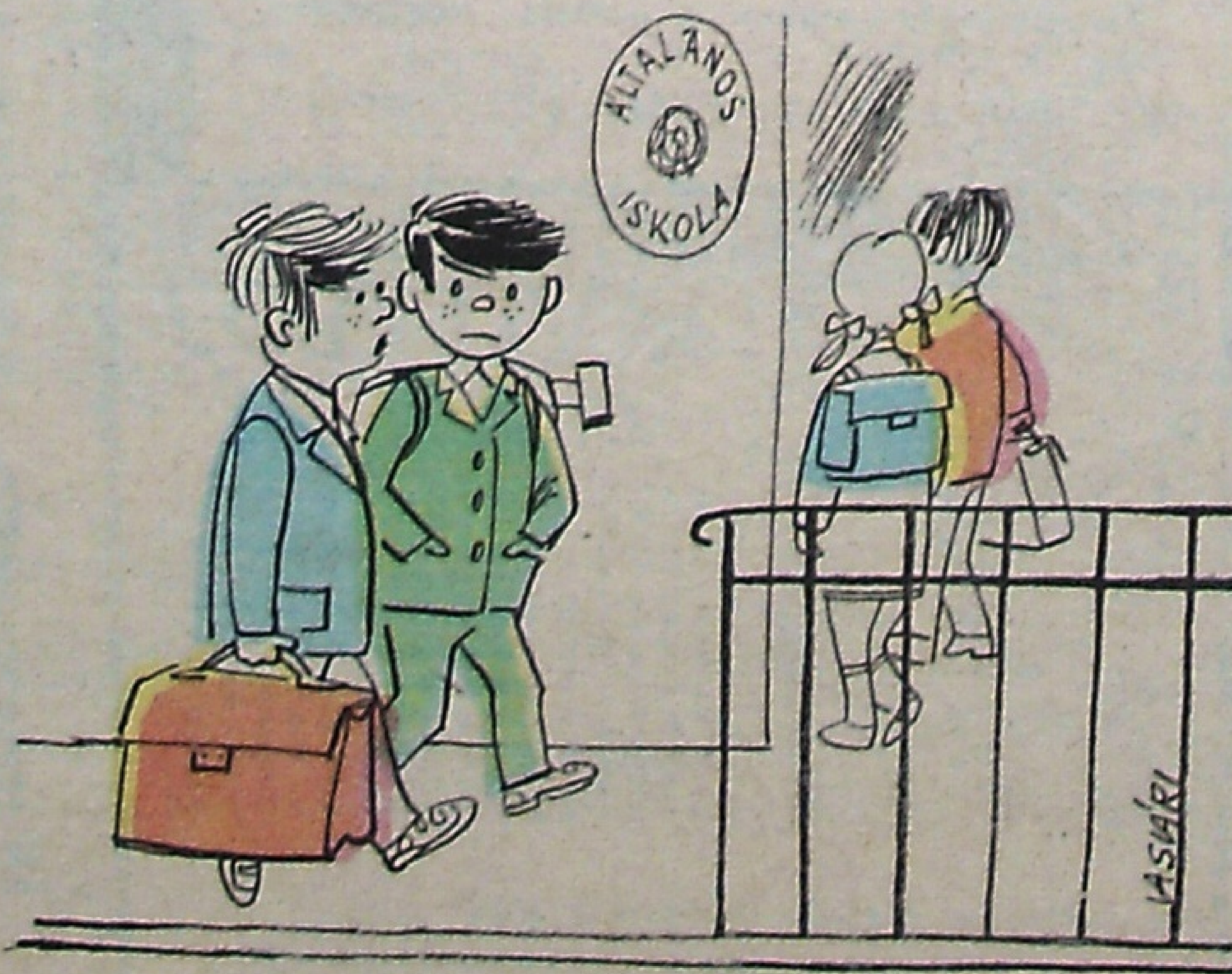
Az igazgató megkérdezi egyik beosztottját:
— Mióta dolgozik itt?
— Attól a naptól fogva, amikor megfenyegettek, hogy kidobnak.

*

Az asszony egy gyúródeszkával érkezik haza a boltból. A férje méltatlankodik:
— Megbolondultál? Nincs itthon sör, pálinka és te új bútort vásárolsz?!

*

— Kérlek, kedves feleségem, bánj úgy velem, mint a kutyával!
— Hogyan?
— Mint a kutyával. Adj enni és utána engedj ki a szabadba!

—...és ez így megy évről évre...

Szülői értekezlet

Az osztályfőnök türelmetlenül dobolt ujjaival a tanári asztalon. Már alig várta, hogy hat óra legyen, s kezdetét vegye a szülői értekezlet, ahol kiöntheti mérgét. Soha ilyen rossz osztálya nem volt — gondolta, s amikor az utolsó szülő is elfoglalta helyét az egyik padban, azonnal nekilátott a nebulók szidalmazásának.

— Kedves szülők! — mondta haragosan. — Nem tudom, hogy maguk otthon mit csinálnak a gyerekekkel, de joggal elvárom, hogy itt az iskolában ne renitenskedjenek a kölkök, ne szegjék meg minduntalan a rendtartást.

Sajnos, úgy tűnik, egyeseknél hiábavaló minden fáradozásunk. A Nurmi szülőknek például többször üzentünk, hogy gondoskodjanak gyermekük egységes tornafelszereléséről, ezt a mai napig nem tették meg, ráadásul a gyerek egész tanítási idő alatt állandóan csak rohangál.

Verne Gyuszi soha nem figyel, folyton ábrándozik, a tananyag helyett mindenféle marhaságról beszél, amikor kérdezik. Legutóbb is a pók potrohának részletes elemzése helyett valami holdutazásról írt, persze, hogy elégtelent kapott.

Ne mosolyogjon, kedves Ciceró apuka, mert a magáéhoz hasonló szószátyár gyereket én még nem láttam. Az órákon állandóan fecseg, szinte naponta visz haza intőt.

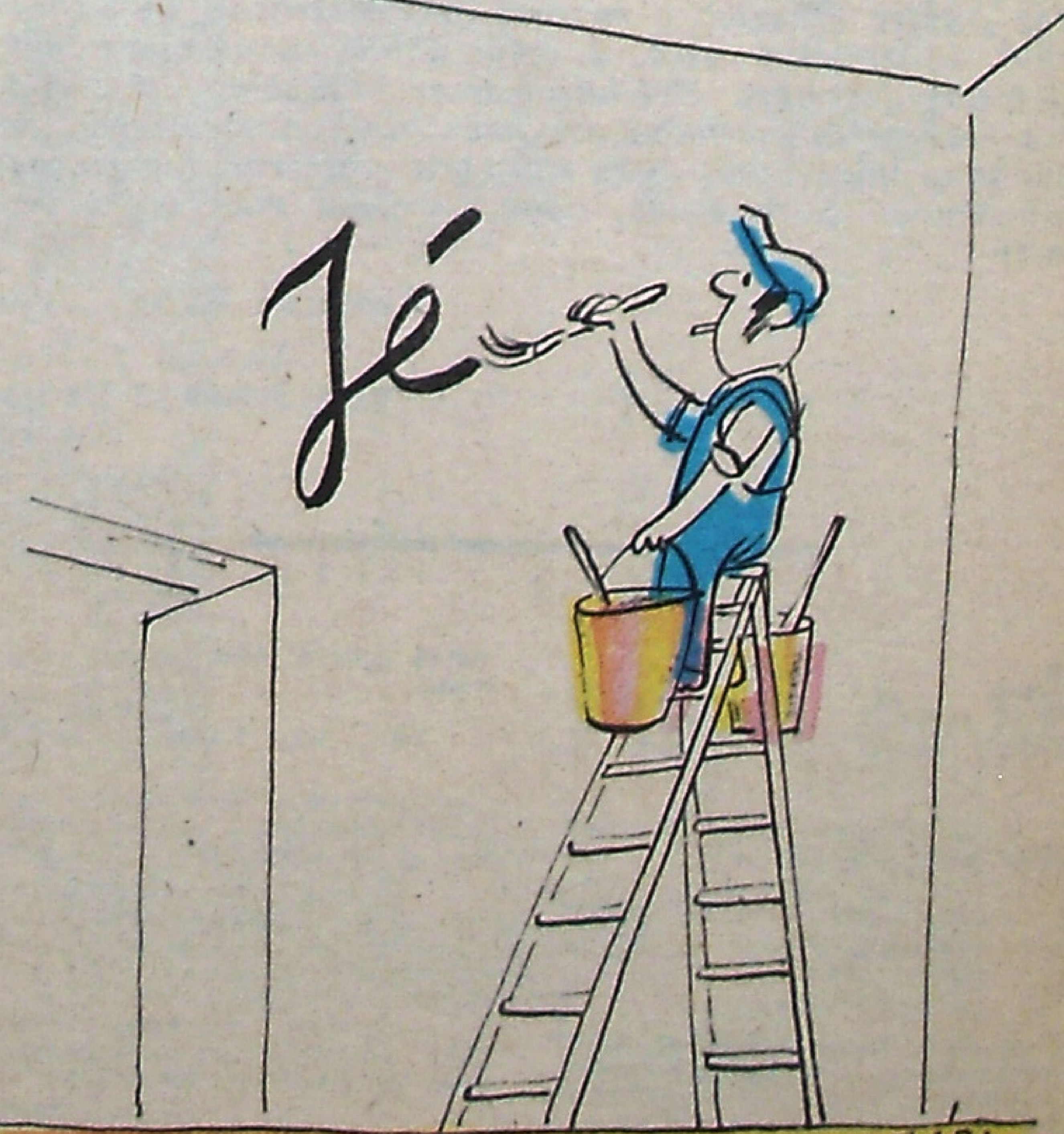
Szegény osztályfőnökből csak úgy ömlött a panasz. Sérelmezte azt, hogy Munkácsy Misi soha nem visz vízfestéket rajzórára, hogy Hunyadi Matyi iskolaköpeny helyett mindenféle álruhát hord, hogy a kis Marlene Dietrich állandóan az asztalra teszi a lábát, Liszt Feri meg nem jár karénekre.

Egyedül akkor derült fel az osztályfőnök arca, amikor a példaképről, Zsofricsek Lajoskáról beszélt. Lajoskának volt egységes tanszercsomagja, nem fecsegett az órán, voltak piros, zöld, sárga és kék korongjai, s tudta azt is, miképp viselkedik a szakállas nyegőce, ha gránátoskockát kap tízóraira. Meg is mondta az osztályfőnök az összes szülőnek, hogy egyedül csak Zsofricsek Lajoskában lát fantáziát, ez a gyerek még viheti valamire az életben!

Vezda János

NAIV FESTŐ

IMPORT HUMOR

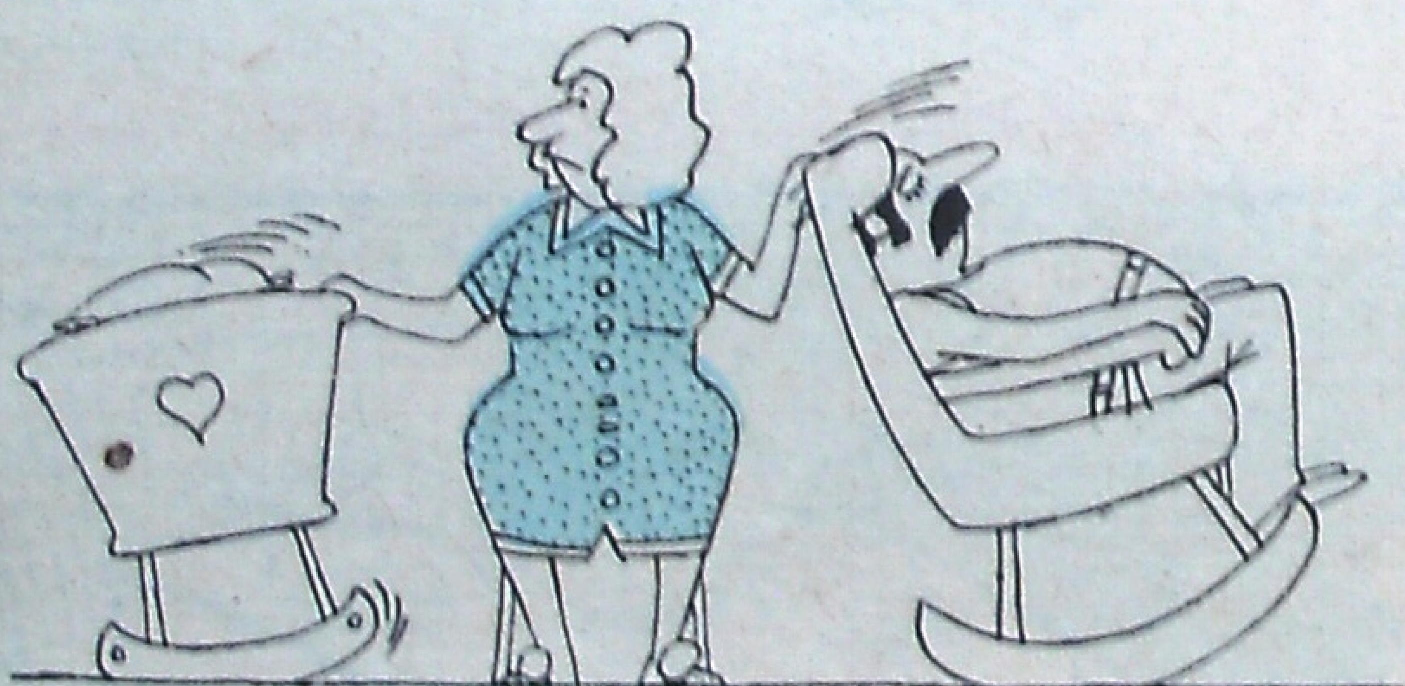

FRANCIA AFORIZMA I.

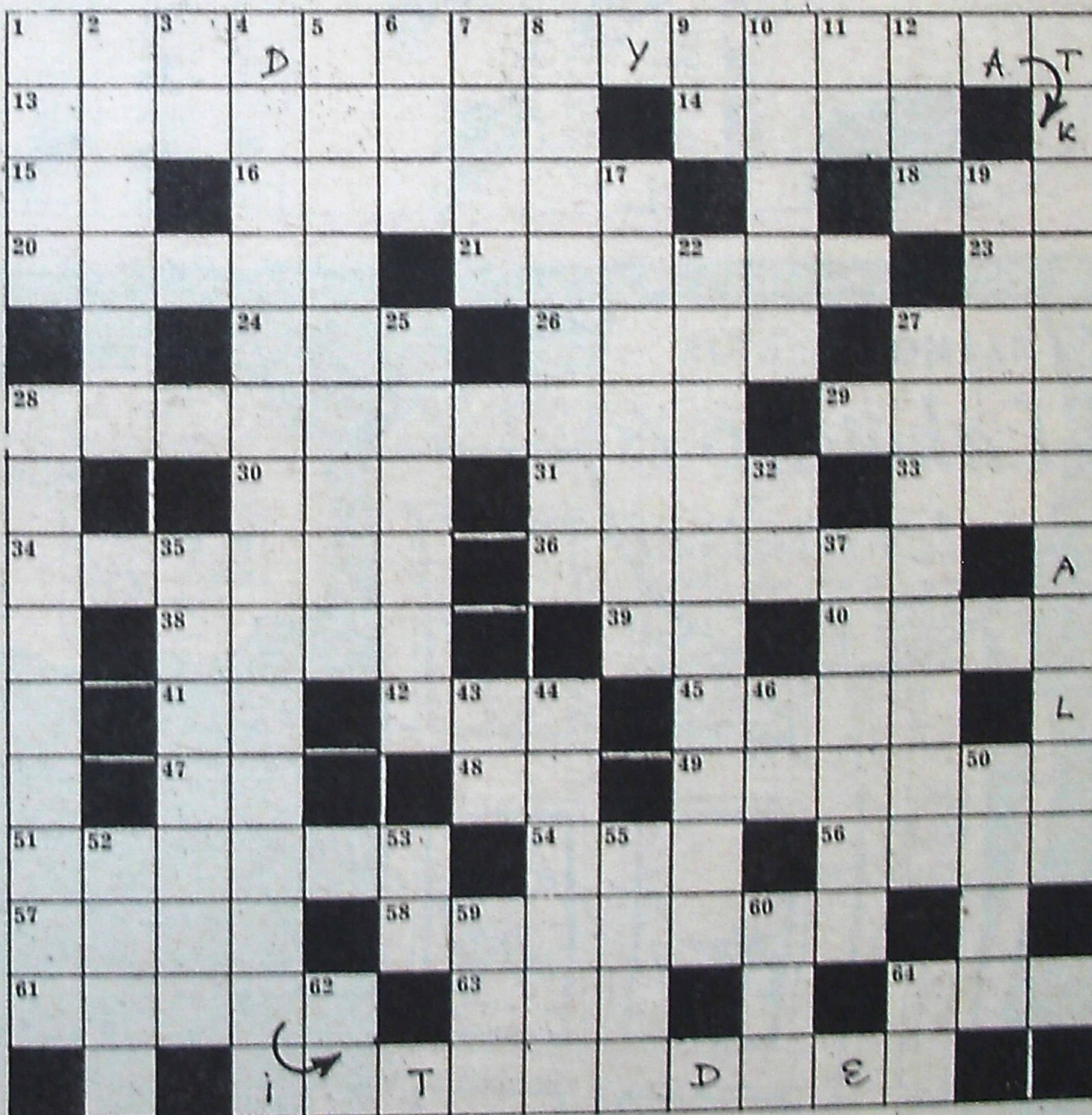
Rejtvényünk vízszintes 1. és függőleges 4. soraiban Anatole France (1844—1924) egy aforizmája található. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb szeptember 22-ig erre a címre: Ludas Matyi, Budapest 1977. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

13. Társas csevegés, nem lényeges dolgokról
14. Délarab törzs, melyről érzelmes szerelmi történetek maradtak fenn
15. R-rel: omladék
16. Világrész
18. A közlés eszköze
20. Régi magyaros ruhadarab
21. Ritka férfinév
23. Kettős betű
24. És — németül
26. A Nemzeti Színház egykori híres művésze (Árpád)
27. Háziállat
28. Hajdan: a földbirtok hasznosításának egyik módja
29. A klasszikus spanyol dráma megteremtője
30. Vissza: Kína első embere volt
31. Az oxigén jódszagú változata
33. Régi súlymérték
34. San Francisco közhasználatra rövidített neve
36. Mitológiai óriás
38. Angol keresztnév (. . . Bull)
39. T. R.
40. Ilyen tárgyalás a bíróságon van olykor
41. E. K.
42. Szófaj
45. Gyámolít, gondoz
47. Római 500 és 1000
48. Disznólakás
49. Tréfás neve annak, akit nehéz megnevettetni
51. Építészeti stílus Európában, évszázadokkal ezelőtt
54. Ö. I. I.
56. Anyakönyvvezető előtt hangzik el
57. Az ima vége
58. Dánia — a dánok nyelvén
61. A rosszhiszemű, gyanakvó, alattomos tekintet jelzője
63. Testünkben kering
64. Fémből készült nagy edény

FÜGGŐLEGES

1. Parányi részecske
2. Sírkert
3. A sumir birodalom fővárosa volt 5000 évvel ezelőtt
5. Örökzöld operettek szerzője (1819—1880)
6. Van bátorsága
7. Szólóének az operában
8. Elhunytat méltató írás
9. A kalcium jele
10. Nyelvész, a Magyar Nyelvtudományi Társaság alapítója (1838—1924)
11. Az argon jele
12. . . . Vegas
17. Vulkáni kőzet
19. A kártya „népies" neve
22. Helyesírás — ismert idegen szóval
25. Emberfölötti, sátáni
27. Követelés fejében lekötött ingatlan
28. A népi művészet egyik műfaja
32. N. Á.
35. Megrémülve
37. Az újszülött (ember vagy állat) táplálkozási módja
43. Japán szellemi sport
44. Hajdan a nemesi származásra utalt
46. P. A.
50. Jóalakú
52. Több arab kalifa neve volt
53. A. D.
55. I. István király fia
59. Vissza: bibliai ősanyánk
60. Szarvas-fajta
62. Az ezüst jele
64. Távoli ős

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 142-220
SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: TILL IMRE

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V , József nádor tér 1. 1900.) személyesen, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 12 Ft, negyedévre 36 Ft, egy évre 144 Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
80.2308/2-38 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. 1055
Felelős vezető: BOLGÁR IMRE
Index: 25 504
ISSN 0134—0611

VADAS REJTVÉNY

című keresztrejtvényünk megfejtése:

A keresztrejtvényben 9 vad található.

200—200 forintot nyert:

Szilasi Nándorné, Bp., Lovag u. 6. 1066

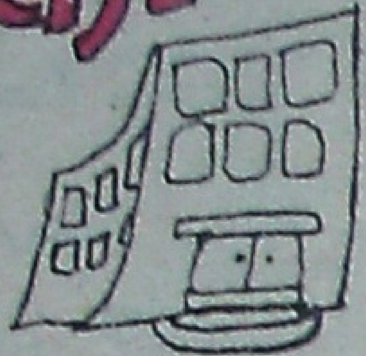
Sebők Benő, Ajka, Kölcsey u. 7. 8400

Teleki Ferencné, Szeged Oskola u. 18. 6720

A nyereményeket postán küldjük el.

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

HÁZTÁJI RAJZOK

– Azt rebesgetik, hogy valamelyik lakótelepnek volt a tervezője . . .

LAKÓTELEPI SZERELEM

NAGYVÁROS

SZÁMOK KERTJE

Lakótelep és természet

DÉLIBÁB

KÖZÉRT

ANTENNAERDŐ

EMELETI FAKOPÁNCS

LAKÓTELEPI TÜCSÖK

CSÍKOS FALRAMÁSZÓ

MAGASLATI LEVEGŐ

GYÖNGYVIRÁGTÓL FALHULLÁSIG

SZUPERCSÓTÁNY

AKVÁRIUM

TROMBITÁLÓ FALIELEFÁNT

HEGYIPATAK

VADETETÉS

HEGYIZERGÉK

VÍZILILIOM

SITTVÖLGY

MIKROKLÍMA

ZÖLDTERÜLET

SZOMORÚFŰZ

MAGÁNYOS FARKAS

FÜL